

Boldogházi ÍREK

*Jászboldogháza Község
időszaki lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel: 06 (57) 460-023
faluuj sag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2014. MÁRCIUS

15. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

250 Ft

NŐNAPRA

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
Képviselők munkájáról
Civil szervezetek vezetői

2. old.
7-10. old.
12-13. old.

Anyának lenni jó!
Községünk fiataljai
Múltidéző

19. old
23. old
30. old

Nőnapra - minden nőnek

Kezemben szál virág, mosoly az arcomon,
Köszöntőt mondok én ezen a nőnapon.
Évente egyszer tán - mily kevés alkalom -
elismerés ül a családi asztalon.

A könnyek özönét, mi év közben elhull,
a fásultság szavát, mi egyre csak halkul,
a hit vívódását, mi estére lanyhul
és segítség nélkül szokvánnyá alakul.

Ez a nap oly rövid a többiek mellett,
máskor is szentelhetnénk Nektek figyelmet.
Észre kéne vegyük, ha csak arra tellett,
hogy mosoly takarja a fáradtságterhet.

Hisz töletek virul e rövidke élet,
kezetekből kapjuk a temérdek szépet.
Mi hálásak lehetnénk mindennap néktek,
hogy erőtök kitart, soha ki nem égtek.

Millei Lajos

*Nőnap alkalmából szeretettel köszöntöm a Boldogházi Hírek
minden kedves Hölgy Olvasóját!*

*Jászboldogháza Községi Önkormányzat nevében
Szűcs Lajos polgármester*

Polgármesteri tájékoztató

Jászboldogháza Község Önkormányzatának számlavezető pénzügyi intézményének váltásáról

Önkormányzatunk számlavezető pénzügyi intézménye évtizedeken keresztül az OTP Bank volt. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a Képviselőtestület úgy döntött, hogy 2014. január 1-től a számlavezető pénzügyi intézményünknek a Jász-Takarékszövetkezetet választjuk. Erre a lépésre a helyi pénzügyi intézmény elmúlt években tanúsított segítőkészsége és a versenyeztetés során tett ajánlatuk alapján került sor. Az elmúlt időszakban már tájékoztattuk a lakosságot és az önkormányzattal kapcsolatban álló szervezeteket a pénzügyi intézmény és a számlaszámok változásáról. Ami mindenkit érint, az a különböző adók és díjak befizetésének változása, amit ezekben a hetekben kell megtennünk. A kiküldött szelvényekkel a befizetéseket a helyi takarékszövetkezetben vagy bankszámláról történő átutalással lehet megtenni. Ezzel az önkormányzatunk költséget takarít meg. Az év első felében felmérést és összegzést készítünk arról, hogy ez a változtatás problémát vagy nehézséget okoz-e a tisztelt Ügyfeleknek! Az év második felében ez alapján döntünk majd a továbbiakban alkalmazandó módszer kiválasztásáról. Kérem az ügyben szíves megértésüket, visszajelzéseiket örömmel fogadjuk az 57-460-011 telefonszámon, illetve az adozas@jaszboldoghaza.hu e-mail címen!

Jászboldogháza lakosai számára egészségre nevelő programok szervezése

Ezzel a címmel nyert pályázatunk lehetőséget biztosít egy

éven keresztül különböző egészségmegőrzéssel, egészség-re-neveléssel kapcsolatos programok megvalósítására. A pályázati felhívásnak megfelelően az abban szereplő feltételeket és kritériumokat vállalnunk kellett. Mivel a pályázat benyújtásához és a program lebonyolításához ezen a területen referenciákkal rendelkező partnereket kellett keresnünk, így magát a pályázat benyújtását, kezelését is külső vállalkozással, illetve a programok szervezését is akkreditációkkal rendelkező vállalkozás bevonásával valósítjuk meg. Az elnyert támogatási összeg összesen 8.081.550.-Ft. Ez az összeg az alábbi tevékenységekre használható fel 1 éven belül:

- Heti rendszerességgel sportprogramok szervezése
- Kerékpártúrák szervezése
- Nyári gyermektábor szervezése
- Egészségnap megvalósítása
- Szűrővizsgálatok finanszírozása
- Települési egészségterv készítése
- Pályázatírási és kezelési költségek
- Eszközbeszerzések a programok megvalósításához

Kötelező média-elemek alkalmazása, pr-tevékenység
Ezúton örömmel tájékoztatom a tisztelt Lakosságot, hogy a felsorolt különböző programokat térítésmentesen vehetik igénybe.

Ezzel kapcsolatos tájékoztatóinkat kísérik figyelemmel!

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2013. október 28-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- ♦ A Képviselő-testület megtárgyalta a Polgárörtség pályázatát, melynek keretében a Polgárör Egyesület Új Magyarország Vidékfejlesztési Program keretében támogatást nyert egy gréder beszerzésére. A Képviselő-testület úgy döntött, hogy a gréder beszerzéséhez 1.150.000.-Ft visszatérítendő és további 160.000.-Ft vissza nem térítendő támogatást nyújt az Egyesület részére. A gréder azóta beszerzésre került.
- ♦ A testület határozatot hozott, a 2013. harmadik negyedévi költségvetési beszámoló elfogadásáról.
- ♦ A testület határozatban fogadta el a 2014. évi költségvetési koncepciót.
- ♦ A képviselő-testület döntött arról, hogy a 2014. május hónapban megrendezésre kerülő XVI. Motoros Találkozó megrendezéséhez térítésmentesen biztosítja a strandfürdő területét.
- ♦ A képviselő-testület támogatta a Polgárör Egyesület kérelmét, és a Szilveszteri Bál megrendezéséhez a tornacsarnokot térítésmentesen biztosította.

Beszámoló a 2013. november 25-i soros képviselő-testületi ülésről

- ♦ A Képviselő-testület megvizsgálta és elfogadta az önkormányzat 2014. évi belső ellenőrzési tervét.
- ♦ A testület megvitatta az önkormányzat számlavezető pénzügyi intézményével, az OTP Bank Nyrt.-vel való együttműködés tapasztalatait, és úgy döntött, hogy 2013. december 31-i hatállyal a bankszámlaszereződést felmondja. A döntés alapján az önkormányzat több pénzügyi intézményt is megkeresett bankszámla vezetési ajánlat beszerzése érdekében.
- ♦ A képviselő-testület határozatban fogadta el a Jászboldogházi Községi Könyvtár Könyvtárhasználati és Szolgáltatási Szabályzatát, valamint a Gyűjtőköri Szabályzatot.
- ♦ A testület megtárgyalta és elfogadta a Strandfürdő 2013. évi működéséről szóló beszámolót.
- ♦ A testület elfogadta a 10/2013.(XI.26.) Önkormányzati rendeletét a szociális célú tűzifa támogatásról. A rendelet alapján lehetőség nyílt az Önkormányzat által elnyert 35 m³ tűzifa támogatás kiosztására.
- ♦ A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat Helyi Esélyegyenlőségi Programját, amely a település honlapján olvasható.
- ♦ Döntött a testület arról, hogy a település kisgyermekei részére Mikulás csomaggal, a 80 év feletti lakosok részére pedig karácsonyi csomaggal kedveskedik az ünnepek alkalmából. E célra a testület 250.000.- Ft-ot biztosított.
- ♦ A testület zárt ülés keretén belül döntött a beérkezett Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíj-pályázat beérkezett pályázatainak elbírálásáról. Az önkor-

mányzathoz összesen 9 pályázat érkezett be, és a testület minden pályázót támogatásban részesített.

Beszámoló a 2013. december 16-i soros képviselő-testületi ülésről

- ♦ A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta a 11/2013. (XII.17.) önkormányzati rendeletet az önkormányzat költségvetéséről szóló 4/2013. (III.12.) önkormányzati rendelet módosításáról, tekintettel arra, hogy az önkormányzat több kiegészítő támogatásban is részesült.
- ♦ A testület megtárgyalta a pénzügyi intézményektől beérkezett számlavezetési ajánlatokat. Három ajánlat érkezett be, a Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., az ERSTE Bank Hungary Zrt. és a Jász Takarékszövetkezet küldte meg ajánlatát. A beérkezett ajánlatok közül a testület a Jász Takarékszövetkezet ajánlatát fogadta el, és úgy döntött, hogy 2014. január 01-től a Jász Takarékszövetkezettel köti meg a bankszámlaszereződést.
- ♦ A testület felülvizsgálta az alkalmazott ár- és díjtételeit. Tekintettel arra, hogy a díjtételek különböző határozatokban és rendeletekben voltak meghatározva, már csak nehezen voltak követhetőek. Ezért az összes felülvizsgált ár- és díjtételt egyetlen közös határozatba foglalva fogadta el.
- ♦ A testület felülvizsgálta a köztemetőben alkalmazható díjtételeket is, melyek a jövőben egységesen a temetőről és a temetkezésről szóló 4/2010. (IV.28.) önkormányzati rendelet mellékletében találhatóak.
- ♦ A képviselő-testület elfogadta a már megszűnt Jászsági Többcélú Társulás 2013. évi záró beszámolóját, és döntött arról, hogy Jászberény Város Önkormányzatának a közös vagyon felosztásáról szóló ajánlatát nem fogadja el.
- ♦ A testület a megváltozott jogszabályi környezethez igazodva döntött arról, hogy elfogadja a TRV Zrt.-vel kötött bérleti-üzemeltetési szerződés módosítását.
- ♦ A képviselő-testület elfogadta az önkormányzati segélyről szóló 13/2013. ((XII.17.) önkormányzati rendeletét. A rendelet egységesen szabályozza az önkormányzat által nyújtható segélyeket, illetve a segélyek megállapításának eljárási rendjét.
- ♦ A testület megtárgyalta és elfogadta a képviselő-testület 2014. évi munkarendjét.
- ♦ Az önkormányzat által támogatott szervezetek, csoportok éves beszámolóját a testület megtárgyalta és elfogadta. A testület döntött a helyi civil szervezetek részére megállapított támogatási összeg fennmaradó részének kifizetéséről is.

Beszámoló a 2014. február 03-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

- ♦ A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az otthonteremtés önkormányzati támogatásáról szóló 1/2014.

(II.05.) önkormányzati rendeletét. A rendelet kifejezi, hogy az önkormányzat a pénzügyi lehetőségeihez mérten kiemelten fontosnak tartja a fiatalok és a gyermeket vállalók támogatását, Jászboldogházán történő letelepedésüket.

- A testület megtárgyalta az önkormányzat 2014. évi költségvetését, melyet elfogadni nem tudott.
- A testület határozatban fogadta el az önkormányzat 2014. évi közbeszerzési tervét. A terv szerint az Egészségház fejlesztési munkáihoz szükséges a közbeszerzési eljárás lefolytatása.
- A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatáról szóló 2/2014.(II.05.) önkormányzati rendeletét.
- A képviselő-testület döntött, a 2014. évi Megyei Parlamenti fű-mentesítési Alaphoz történő csatlakozásról.
- Döntött a képviselő-testület arról, hogy a Mesevár óvoda fejlesztésére, a vonatkozó BM rendelet alapján pályázatot nyújt be. A Pályázat összköltsége 15.522.793.-Ft. A pályázathoz szükséges 3.104.59.-Ft önerőt az önkormányzat vállalja.
- A képviselő-testület döntött arról is, hogy a vonatkozó BM rendelet alapján pályázatot nyújt be a Tornacsarnok fejlesztésére is. E pályázat összköltsége 24.992.688.-Ft. A pályázathoz szükséges 4.998.538.-Ft önerőt az önkormányzat biztosítja.
- A testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat 2014-2020. közötti időszakra vonatkozó Sportfejlesztési koncepcióját.

Beszámoló a 2014. február 17-i soros képviselő-testületi ülésről

- A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat 2014. évi költségvetéséről szóló 3/2014.(II.18.) önkormányzati rendeletét.
- A 2014. április 06-i országgyűlési választásokra készülve a testület határozatban megválasztotta a két szavazókör Szavazatszámoló bizottságának tagjait és pótagjait.
- A képviselő-testület határozatban fogadta el a Jászszági Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálattal kötendő haszonkölcsön szerződést. A szerződésben a Szolgálat részére biztosított helyiség használatával kapcsolatos szabályok kerültek rögzítésre.
- A képviselő-testület határozatban rögzítette azon feladatokat, melyeket 2014. évben a helyi sporttal kapcsolatosan vállalni kíván.
- Döntött a testület az Egészségház felújításával kapcsolatos közbeszerzési eljárás kiírásáról és a szükséges Bíráló Bizottság létrehozásáról.
- Határozatot hozott a testület arról is, hogy 2014-2020. közötti időszakban is tagja kíván lenni a Jászszági Kistérségi Helyi Közösség Egyesületének.
- A képviselő-testület határozatában támogatta a dr. Körei-Nagy Józsefnek a Jászberényi Rendőrkapitányság megbízott vezetőjének e beosztásban történő végleges kinevezését.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Kedves Olvasók!

A BOLDOGBT Egyesület idén is tisztelettel kéri az Önök segítségét.

Az emlékhelyek sorában a csíkosi iskola következik. Terveink szerint az iskolai programmal egyidőben a templomnak és a keresztnek is szeretnénk emléket állítani. Csíkosi búcsúval, kereszt felállítással gondoltunk egy egész napos rendezvényt szervezni. Ezeket a nagy terveket csak a helyiek és elszármazottak összefogásával sikerül megvalósítani. Kérjük a régi diákok, a csíkosi tanyákon lakók segítségét a hely kijelölésében. Kérünk ötleteket, javaslatokat, régi fotókat, visszaemlékezéseket, egykori tanítók és diákok elérhetőségeit.

Jelentkezni lehet Jászboldogházán Kispálné Baranyi Arankánál

(06-57-460-142 , 06-70-379-8177)

és a BOLDOGBT Egyesület elérhetőségein. Bővebb információ

a www.boldogbarat.hu oldalon.

Pénz adományokat és bármilyen támogatást örömmel fogadunk és hálásan köszönünk.

Veliczkyne Koncsik Ilona

elnök

Böjt a katolikus egyházban

Úgy látom, hogy sok más kérdés mellett a böjtölés is elvesztette a keresztény hagyomány szerinti értelmét. Jövő héten kezdődik a nagyböjt, ezért szeretném megfogalmazni a böjtölés egyházi lelkületét.

Bár néha egészségesek a különböző diéták, a keresztény böjt célja nem az egészségünk megőrzése vagy javítása.

Bár az Anyaszentegyház öt parancsolatában benne foglaltatik a böjtölés, vagyis a bűnbánati napok megtartása, önmagában a parancsolatok megtartása – amivel Jézus sokszor vádolja a farizeusokat – nem Isten elgondolása szerint való. Tehát aki csak azért böjtöl, hogy önmagát megdicsérhesse, vagy mások előtt dicsekedhessen, nem cselekszik helyesen.

A keresztény ember hivatása az, hogy az Istennel való kapcsolata fejlessze, mélyítse. Ideális esetben a keresztény ember minden cselekedete Istentől kapott indításból és Isten kedvéért történik. Még a házastársi vagy a gyermekek iránt gyakorolt szeretet is.

Az ördög a teremtés kezdetétől azon munkálkodik, hogy az embert elszakítsa Istentől, és a halál hatalmába kerítse. Ezért az ember, aki élő kapcsolatot ápol Istennel, léptenyomon kísértésbe ütközik. A kísértésben az ördög azt kínálja, hogy az ember foglalja el Isten helyét, és legyen önmaga irányítója.

Aki a keresztségben nem döntött az Istennel való élet mellett, magától értetődőnek tartja, hogy meg kell tudni oldania problémáit, melyekkel az életben találkozók. Ezért sokat olvas, és sokféle gyakorlatot végez.

Aki úgy döntött, hogy az életének ura és vezetője, valamint végső célja Isten legyen, annak a fő tudománya a megkülönböztető képesség: egy élethelyzet vajon Istentől felkínált lehetőség, vagy ördögtől jövő kísértés? És a mindennapi küzdelme: kockáztatni Istennel, és ellentmondani a sátnak.

Ehhez a küzdelemhez segítő gyakorlat a böjt: részt vállalni Jézus szenvedéséből, és ellentmondani vágyainknak, melyeken keresztül az ördög be tudja teljesíteni rajtunk a kísértéseit.

Lényegében mindegy, hogy milyen gyakorlatot, milyen böjtöt választunk. Az a fontos, hogy valamilyen gyenge pontunkat célozzuk vele. Aki zavarban van, ha nem szól egyfolytában a tévé, böjtöljön azzal, hogy néhány órára, vagy akár egész napra zárva tartja a tévét. Aki úgy érzi, hogy kávé nélkül nem indulhat a napja, kávézzon egy-két órával később reggel, vagy akár egész napra mondjon le a kávéról. Aki nem érzi a helyén magát addig, amíg az internetről a számára fontos ismereteket nem szerezte be, vállaljon késedelmet ezen információk beszerzésével, vagy egész napra mondjon le róluk.

Lehajolni az elesettekhez (nem azért, hogy átélhessük felsőbbiségünket!), adakozni abból, amiből nekünk is kevés van, szintén a halál ízének, a súlyos veszteségnek a megtapasztalását jelenti, ezért a böjtnek ezt a formája is ajánlott.

Az Egyház a hústól való tartózkodást írja elő böjtnek, hisz a legtöbb ember fő tápláléka a hús, és az attól való tartózkodás hozza be leginkább a „halál ízét” az ő életébe, ez által tudja legjobban átélni Krisztus áldozatát, értünk vállalt halálát. De aki egészségi állapota miatt nem tudja vállalni a

hústól való önmegtartóztatást, vagy aki számára a hús nem „nélkülözhetetlen” élelem, esetleg amúgy is kerülne annak fogyasztását, ez az előírás nem vezetne arra, hogy a böjt lényegét átélje.

Krisztus pénteken halt meg, ezért pénteken böjtölünk. Krisztus önként ment értünk a halálba, ezért mi is önként „kóstolgatjuk a halált” péntekenként azzal, hogy számunkra „nélkülözhetetlen” dolgokról lemondunk.

Amikor Jézus böjtölt a pusztában, és megéhezett, az ördög azt mondta neki: „Isten fia vagy, változtasd a köveket kenyérré!” Vagyis ne kínlódj, ne szenvedj, oldd meg a problémádat!

Nekünk is azt mondja az ördög: „Ne kínlódj, ne szenvedj, oldd meg a problémádat! Istenre nem számíthatsz!” És a nagy problémamegoldásban Istent az utolsó helyre szorítjuk az életünkben. Minden és mindenki fontosabb lesz az életünkben, mint Ő.

Ha a böjtölés által megbarátkozunk saját meghalásunkkal, akkor képesek leszünk Isten tetszése szerint cselekedni akkor is, ha az veszélyesnek vagy elviselhetetlennek tűnik számunkra. És ha a böjtölésünk lényege az, hogy belekapcsolódjuk Jézusnak az emberekért vállalt önkéntes áldozatába, akkor mélyen átélhetjük istengyermeki méltóságunkat.

Az Egyházi Törvénykönyv az alábbiak szerint rendelkezik a böjtről:

Bár a keresztény ember egész életét átjárja a bűnbánat szelleme és gyakorlata, az Egyház kijelöl egyes kötelező bűnbánati napokat is, hogy egymást támogatva, a közösség egységében hozzuk meg az illető liturgikus naphoz is hozzá tartozó áldozatot. Ez idő szerint e napok a következők:

Szigorú böjti nap: hamvazószerdán és nagypénteken. (Egyszeri étkezés, melyen kívül még kétszer vehetünk magunkhoz valamit erősítésül; hústól való tartózkodás.)

A hústilalom kötelezi azokat, akik tizennegyedik életévüket betöltötték; a böjt pedig az összes nagykorúakat kötelezi hatvanadik életévük megkezdéséig. A lelkipásztoroknak és a szülőknek legyen azonban gondja arra, hogy a bűnbánat valódi értelmére megtanítsák azokat is, akik fiatal koruk miatt nem kötelesek a böjtre és a hústilalomra.

Hústól való tartózkodás: nagyböjt péntekjein.

Bűnbánati (vezeklési) nap: Az év többi péntekjein. (Böjt vagy más önmegtagadás, irgalmas jócselekedet, imádság.) Nincs böjt (illetve bűnbánati nap), ha kiemelkedő egyházi ünnepet ültünk. Mentessülnek a böjtölés (de nem a bűnbánat egyéb gyakorlatai) alól a nehéz testi munkát végzők, kezdetben részesülők.

Bűnbánati napok és idők az egész egyházban az év összes péntekjei és a nagyböjt ideje.

A püspöki konferencia pontosabban is meghatározhatja a böjt és a hústilalom megtartását, továbbá egészében vagy részben helyettesítheti is a hústilalmat és a böjtöt a bűnbánat más formáival, főként a segítő szeretet cselekedeteivel és vallásgyakorlatokkal.

Csergő Ervin plébános

Helyi választott képviselőink a munkájukról...

Ez év októberében ismét önkormányzati választások lesznek. Augusztusig, az elmúlt évek munkájáról érdeklődünk a jelenlegi önkormányzati képviselőktől: **Hogyan értékelik tevékenységüket, mennyiben tudtak hozzájárulni településünk fejlődéséhez?**

Emlékeztetőül a 2010-ben megválasztott képviselő-testület:

Szűcs Lajos polgármester

Joó Kovács Balázs alpolgármester

Darók Sándor

Kobela Margit

Dr. Pap Béla

Menyhárt Ernő

Szűcs Gergely

Ebben a lapszámban Kobela Margitot és Szűcs Gergelyt kérdeztem munkájukról

Kobela Margit

2006-ban indultam először a választásokon, mert úgy gondoltam, van olyan dolog, ami kis hangsúlyt kap az önkormányzatnál, viszont az emberek életében fontos lehet. Azóta vagyok képviselő, és legfontosabb feladatommak a családok képviseletét érzem.

A kezdetektől a szociális bizottság tagja vagyok, úgy gondolom, sok egyéni problémát is megoldottunk. 2008 januárjától a Gyermekjóléti Szolgálat család gondozójaként még jobban belelátam a családok életébe, így a segítség hatékonyabb lett.

Több alkalommal volt a településen nyári gyermekfelügyelet, amit a gyermekek roppantul élveztek, hiszen rengeteg programmal színesítettük a nyarat. A szülők is segítettek a lebonyolításban, sőt a programokban is részt

vettek. Ezek a táborok nagyon sikeresek voltak, sok élményhez juttattak sokunkat. Mióta családgondozó vagyok, azóta szoros a kapcsolatom a Polgárorséggel is. Több alkalommal is megoldottunk olyan gondokat, amikor szükség volt polgárőre és családgondozóra is. A nyári táborok éjszakai túrát a szülők és a polgárőrök felügyelték. A nagyobb gyerekeket el tudtam vinni a Balatonhoz olyan polgárőr táborba, ahol napközben szolgálatban voltak, este pedig nyaraltak. Mivel láttuk a fiatalokat, ezért sikerült többféle prevenció előadást elérni, ezáltal jelentősen csökkentek a kilengések, mert a gyerekek tudták, milyen veszélyek érhetik őket, és baj esetén kihez lehet fordulni.

Az önkormányzat folyamatosan arra törekszik, hogy az itt élők életén tudjon

könnnyíteni. Sajnos a források egyre apadnak, de talán a strand újrarendezése és az út felújítása az, ami nagy jelentőségű. Kevesebbet érint, de már negyedik éve van a településen tej és kenyérszolgáltatás a gyermekes rászorultaknak. Pályázatokon sikerült több alkalommal is élelmiszer adományt kapni. Fontosnak tartjuk, hogy mindenki tegyen is azért, hogy neki jobb legyen, ezért volt vetőmag adomány is.

A mi településünk szerencsére nem a legrosszabb helyzetben van, viszont a gondok nem kerülnek el. Továbbra is folyamatosan figyeljük a települési pályázatokat, amellyel lehet támogatni a rászorultakat. Munkámat össze tudom kapcsolni a képviselőséggel, ezért úgy érzem, hatékonyabban tudom segíteni és képviselni a családokat, vagy a nehéz helyzetbe került egyéneket.

Szűcs Gergely

Én is 2006-tól vagyok önkormányzati képviselő. Tehát ez a 2. ciklusom. Függetlenül kerültem a testületbe, de Boldogházán nem is volt jellemző a pártoskodás. A 2010-es választások után nehéz két évünk volt. Két részre kezdett szakadni a testület. Zaklatott időszak volt, problémáktól terhes. Roham tempóban jöttek az új kormány intézkedései, amit bizony legtöbbször kételkedve, bizalmatlanul fogadtunk. Sokszor úgy is gondoltuk, hogy az új jogszabályok, törvények a mi érdekeinkkel ellentétesek. Különböző változások, átszervezések terveitől volt hangos az ország. Gondolok itt a közigazgatás átszervezésére, a járáások kialakítására, a vízmű és az iskola „államosítására”. Úgy éreztük, hogy ezek a változások az önállóságunkat csorbítják, féltettük a községben eddig létrehozott értékeinket. Nem rendelkezünk megfelelő információ-

val, és ez sokszor heves vitákat váltott ki a testületen belül is. Aztán az idő múlásával szép lassan letisztult a helyzet, a kormány a tervezett változtatásokat következetesen végrehajtotta. Véleményemet egy szóval fejezném ki: a kecske is jól lakott, és a káposzta is meg-

maradt. A testület hangulata is megváltozott, az utóbbi két évben a bizakodás került előtérbe. Megnyugtató volt, hogy elengedte a kormány az önkormányzatunk több mint 30 milliós adósságát. Öröm és siker volt számomra a sok nyertes pályázat, melyek kapcsán mindig újabb és újabb beruházásról tudtunk dönteni. Sok középületünk megújult, többek között a Tűzoltóság épülete is. Több eszközt, szakfelszerelést tudtunk vásárolni. A legutóbbi ülésünkön is két fontos beruházásról döntöttünk: az Egészségház felújításáról és az Óvoda fűtőkorszerűsítéséről. Természetesen nem hunyhatjuk be sze-

münket az újabb feladatok előtt. Megoldódott a szemét lerakó rekultivációja, az ott lakók nagy öröme, de ezzel együtt egy újabb gond keletkezett, a kerti hulladéknek nincs helye. Elkészült a Boldogházát Jánoshidával összekötő út kiváló minőségben, de az Imrédy út lassan járhatatlan. Községünk lakossága roham tempóban öregszik, és a segítségnyújtásban az önkormányzatunknak is részt kell vállalni. Szeretném, ha a fiatalok is aktívan kapcsolódnának be a község életébe, jobban érdeklődnének, segítenének munkánkban, hiszen Boldogháza jövője az ő kezükben van. Bízom benne, hogy a következő évek is – hasonlóan a mostani ciklushoz – megfelelő sikereket tudnak hozni, és ami munkámat mindig is jellemezte: az összefogás, és az összetartozás lesz az irányadó.

Köszönöm a beszélgetést képviselőinknek, és munkájukhoz erőt, egészséget és további sok sikert kívánok.

Zrupkó Ferencné

Beszámoló az Ezüstkör 2013-ban végzett közhasznúsági tevékenységéről

1./Egyesületünk 2003-ban közhasznú szervezatként került bejegyzésre a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság által. Így tevékenységünket ennek megfelelően végezzük. A közhasznúsági törvény értelmében az egyesületnek taggyűlésen kell számot adni munkájáról. A közhasznúsági szervezetekről szóló 2011.évi CLXXV. Tv. 28.§.szerint az egyszerűsített beszámoló / mérleg,eredmény/ jóváhagyásával egyidejűleg közhasznúsági jelentés elfogadása a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik. /Ez a közgyűlés 2014. január 26-án megtartásra is került./ Alapszabályunk értelmében közhasznúsági tevékenységünk szociális, kulturális, időskorúakkal kapcsolatos tevékenységen keresztül nyilvánul meg. Közhasznú feladataink közé tartozik az idős emberekre való odafigyelés, a tagtársakkal való minél szorosabb kapcsolat kialakítása, kulturális programok, kirándulások szervezése, nyugdíjas évek tartalmas kitöltése.

Az egyesületünk politikai tevékenységet nem folytat.

2./Számvetési beszámoló. /1.000 forintban/

B e v é t e l e k:

Előző évi pénzmaradvány	785
Önkormányzati támogatás	150
Magán személyektől támogatás	70
Adózók 1%-ból felajánlás	29
Tagdíj és egyéb bevétel	35
Pályázatokra kapott összeg	606
Banki kamat	1
Egyéb bevétel	23
Összesen:	1.699

M é r l e g :

B e v é t e l :	1.699
K i a d á s :	424
Pénzmaradvány.	1.275

K i a d á s o k:

Kegyeleti díjakra	6
Rendezvényekre	6
Névnapokra	14
Postaköltségre	3
Irodaszerekre	1
Beteglátogatásra	2
Csillagvirág kórus ruháinak kifiz.	159
Táncsoport kiadásaira	41
Bankköltségeire	7
Életet az éveknek tagdíj	3
Autóbusz költség 1% terhére	29
Kirándulásokra	61
Könyvelésre és az aratóverseny kiad.	92
Összesen:	424

Ez az összeg teljes egészében a Jász-Takarékszövetkezetnél lévő egyszámlánkon van.
A mérleg elfogadására az 1/2014. január 26-i Határozattal a taggyűlésen került sor..

3./ Közhasznúsági tevékenység rövid tartalmi beszámolója.

Egyesületünk céljai:

- a./ segítségnyújtás nyugdíjasok és magányosok részére
- b./ minél szorosabb kapcsolat kiépítése az idős emberek között.
- c./nyugdíjasaink érdekeinek képviselése
- d./ segítő közösség megszervezése

Az alapszabályokban meghatározott célok az alábbiak szerinti megvalósulása.

- ♦ egészségügyi előadásokon részvétel
- ♦ beteglátogatás
- ♦ Tájház feletti védnökség ellátása
- ♦ kirándulások megszervezése
- ♦ névnapok, anyák napja, idősök világnapja megrendezése
- ♦ Elszármazottak találkozójának megszervezése
- ♦ jánoshidai nyugdíjasok strand-partin történő vendéglátása

Úgy érezzük, hogy az egyesület tevékenységére egyre nagyobb szükség van.

Községünkben egyre több az idős egyedülálló személy, akiknek egyebekben túl az egyesületünk is tud segítséget, támogatást nyújtani.

Köszönjük, úgy az Önkormányzat, mint a magánszemélyek támogatását. Köszönjük tagjainknak is a segítőkész, odaadó munkáját.

Az adózók 1%-ra továbbra is számítunk.

Adószámunk: 18837005-9133-529-16

Orczi Imréné
Egyesületi titkár

Év vége a Jászföld hagyományörző egyesületnél

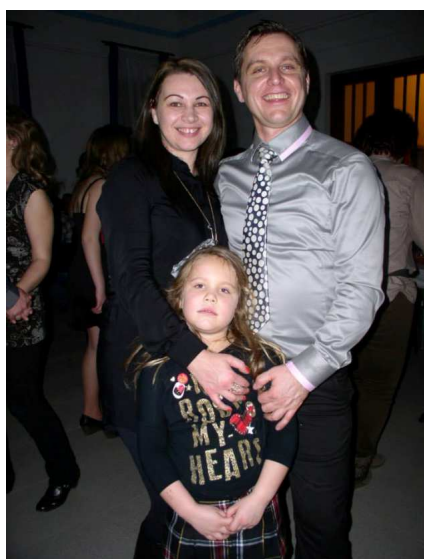
„Húzd rá cigány, húzzad jobban táncolnivaló kedven van”

Eljött az év vége és a Jászföld hagyományörző egyesület is összegyűlt egy rövid beszámolóra. Áttekintettük a tavalyi évet, számot vetettünk jó és rossz döntéseink felett, szót kerítettünk az elkövetkezendő esztendőben tervezett programjainkról is. Az idei évben az egyesület első rendezvénye, az immár hagyományosnak tekinthető tagi bál lett. Melynek megrendezésére a 2014. január 18-át tartottuk a legmegfelelőbbnek. Terveztünk, számoltunk, osztottunk, szoroztunk, a zenés vacsora megszervezője és háziasszonya, mint a megelőző években is Pestiné Szarvák Editke lett. Mint tavasszal a méhkas az első napsütésre, úgy zsibongtunk, mindenkinek volt hozzáfűznivalója a témához. Szinte észre se vettük, amikor egyik vezetőségi tagunk, / Vargáné Filkus Ildikó/ felállt, megköszönte a torkát és szót kért. Valamilyen megmagyarázhatatlan módon abban a pillanatba elhalkult a zsibongás. Mesélni kezdett egy gyerekről, aki itt él közöttünk, és minden napját harccal tölti el a betegségével szemben. Mesélt a szülőkről, akik, ha kell, egy hegyet is elhordanának azért, hogy gyermekük gyógykezelésére össze szedjék a rávalót. Elmondta, hogy ő is az internetről szerzett tudomást a dologról, mélyet sóhajtott és feltette a kérdést. Megszavazzuk-e, hogy az idei egyesületi bálon eladott tombolák bevételét Bajzát Bonaventúra gyógykezelésére ajánljuk fel. Csendben, szó nélkül emelkedtek a kezek a magasba, a döntés egyhangú volt, igen.

Ekkor kezdődött az igazi munka, a szervezésben résztvevők élén Editkével és kedves párjával, egyesületünk elnökével. Megtervezték, szétküldték a meghívókat, támogatókat kerestek az ital és étel tekintetében, megvásárolták a különböző alapanyagokat, és a tombola fődját. Egyeztettek a fellépőkkel, a

vacsorát készítő csapatával, és persze lefoglalták a bál helyszínét. Beszedték a bál belépődíját, fogadták a tombola, sütemény, és az éjszaka elfogyasztható finomságok felajánlását. Sok ember áldozatos munkája és támogatása kellett, hogy 115 ember igazán jól mulasson ezen az estén. Január 17-én este összeszedték a segítők, előkészítették a termet a vendégek fogadására. Szombaton ebéd után kezdődött a vacsora elkészítése. Csendesen főtt a kakasleves, rotyogott a marhapörkölt, az otthonokban sülték, készültek a különböző finomságok.

Eljött az este, a talpalávalót Szmecena Ferenc biztosította, az est vendég előadója pedig a Hídvég Band volt. 18-óra után kezdtek gyülekezni a vigadni vágyók, hozták az ünnepi asztalra szánt finomságokat, tombola felajánlásokat, csomagokat. Csak úgy roskadoztak az asztalok. Vásárolták a tombolát ki-ki a maga pénztárcájának megfelelően. Csodálatos volt az a látvány, ahogyan az emberek segíteni akartak. Elnökünk rövid megnyitója után felcsendült a nóta, szorgos kezek hordták elének a finomságokat. A sok jó étel, ital, de

főleg Feri bácsi hangja igen hamar a parketre csábított mindenkit, kicsiket és nagyokat egyaránt. Roptuk-roptuk a

táncot, amíg el nem érkezett az idő, hogy megejtsük a tombolahúzást. Csendesen vonultunk a helyünkre, nagy figyelemmel követve a történeteket, de nem az volt a fontos, hogy ki mit nyer. Nyerünk-e egyáltalán, mindenki tudta, itt ma csak egy valaki nyerhet, az a kisfiú, aki megihlette ezt a mai rendezvényt. Kapni jó, de adni még jobb, nem az számít, mit viszünk haza, csak az, mit adunk át Bonaventúrára szüleinek. A fődj kihúzása után, ami egy kétszemélyes wellness hétvége volt, finom falatokat fogyaszthattunk az előtérben. Újra szólt a nóta, perdült a tánc, a hajnali órákig mulattunk. Csak Pesti Robi szakította meg egy rövid mondattal a zenét, amelyben elmondta, mennyi volt a tombola bevétele.

Másnap délelőtt 10-óra tájban találkozott a takarítók összeszokott csapata. Fáradtan ugyan, de igen jó kedvvel álltunk a rendrakásnak. Felidéztük az előző nap eseményeit, nevettünk magunkon és egymáson is egy kicsit. Itt szeretnénk mindazoknak köszönetet mondani, akik felajánlásaikkal, munkájukkal, bármilyen módon segítettek, hogy ez a rendezvény, jótékonyági bál, ilyen jó hangulatú, ünnepélyes, színpompás legyen. Nem szeretnénk most neveket írni, mindannyian tudjuk, kik ők. Nagyon szépen köszönjük!

Nagyné Matók Anikó

TÚZOLTÓ BÁL 2014

Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

TISZTELETTEL MEGHÍVJA ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT, VALAMINT BARÁTI

TÁRSASÁGÁT A

2014. MÁRCIUS 15-ÉN SZOMBATON

IMMÁR HARMADIK ALKALOMMAL MEGRENDEZÉSRE KERÜLŐ JÓTÉKONYSÁGI
RENDEZVÉNYÉRE!

Helyszín:

Sportcsarnok

Programok:

19 óra Vendégvárás, helyfoglalás

20 óra Megnyitó

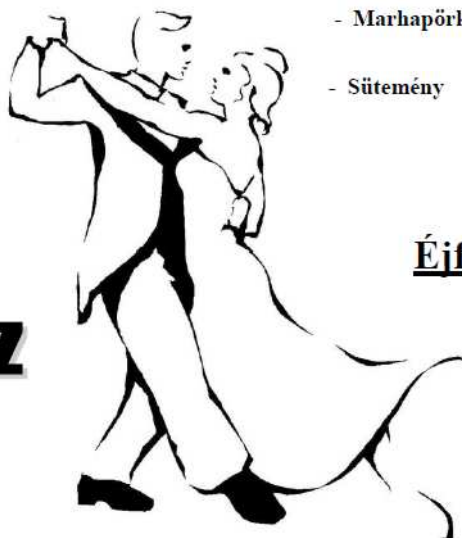
20:30 Vacsora

Menü: - Aperitif

- Marhapörkölt, főtt burgonya, savanyúság.

- Sütemény

**21:30-kor fellép:
CSOCSESZ**

Éjfélkor: Tombola-húzás

Belépő: Felnőtt: 3.500.- Ft Gyermekek: 1.500.- Ft (14 éves kor alatt)

Jegyek elővételben vásárolhatók:

- Helyi Virágüzletben

- Helyi Takarékszövetkezetben

A zenét a KARAVÁN zenekar szolgáltatja virradatig

Kérjük, hogy megjelenésükkel, tombolatárgyaikkal és egyéb felajánlásaikkal támogassák a

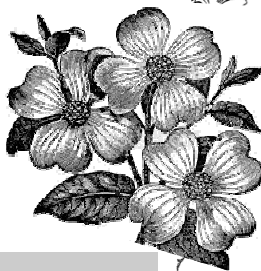
Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesületet.

Velünk történt ...

Boldog Születésnapot!

2014. január 12-én ünnepelte 90. születésnapját édesanyánk, Burka Pálné, született Sass Ilona. Nagy izgalommal készültünk erre a nem mindennapi jeles évfordulóra. Igyekeztünk úgy tevékenykedni, hogy ne sejtsem semmit a készülődésből. (Ez sikerült is.) Egy családi ebéd körében köszöntöttük fel anyukánkat. Átadtuk ajándékainkat, virágainkat, és a tortát. Természetesen nagyon meglepődött és meghatózott. Átnyújtottunk még egy kedves meglepetést, amit postán kapott. Díszes borításban ez alkalomra készült Emléklapot, melyen Magyarország Kormányának üdvözllete és jókívánsága volt. Kifejezték a „Szépkorú” polgárok iránti tiszteletüket és háláikat. Mi is hálásan köszönjük, hogy felnevelt bennünket, és sokat dolgozott értünk. Éltesse még sokáig a jó isten, erőben, egészségben, békességben, boldogságban családjai körében.

Erősné Burka Ilona és Burka Pál

Boldog Születésnapot!

Kocza Józsefet 90. születésnapja alkalmából Szűcs Lajos polgármester úr és dr. Dinai Zoltán jegyző úr köszöntötte.

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

EMLÉKLAP

Burka Pálné

részére

90.

születésnapja alkalmából.

Ez az emléklap hivatott kifejezni szépkorú polgáraink iránti tiszteletünket és hálánkat. Ebből az ünnepi alkalomból kívánok Önnek jó egészséget és további boldog éveket.

Tisztelettel:

Orbán Viktor
MAGYARORSZÁG MINISZTERELNÖKE

Budapest, 2014. január 12.

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

EMLÉKLAP

Kocza József

részére

90.

születésnapja alkalmából.

Ez az emléklap hivatott kifejezni szépkorú polgáraink iránti tiszteletünket és hálánkat. Ebből az ünnepi alkalomból kívánok Önnek jó egészséget és további boldog éveket.

Tisztelettel:

Orbán Viktor
MAGYARORSZÁG MINISZTERELNÖKE

Budapest, 2014. január 12.

Szálljon a dal határon innen és túl...

A Csillagvirág kórus elmúlt évéről

A 2011-ben alakult Csillagvirág felnőtt kórus az elmúlt évben is sok fellépéssel örvendeztette meg a közönséget. Többször képviselte kicsiny településünket, vitte jó híret ápolva a hagyományokat, a kultúrát, erősítve a jáász összefogást. 2013 tavaszán *Kecskés Istvánné*, jáászberényi pedagógus, vette át a kórus vezetését.

Az év első nagy sikerű fellépésére a Jáászberényben megrendezett *XIX. Jáász Világtalálkozón* került sor. Örömteli érzés volt, hogy a nézők együtt énekelték velünk az ismerős dallamokat. Ezt tapasztalhattuk későbbi fellépéseink során is. Június 29-én a *civil napon*, és augusztus 20-án a Tájházban *államalapításunk ünnepén* is szeretettel fogadta fellépésünket a népes közönség.

Szeptemberben a Községi Önkormányzat támogatásával Erdélyben járt kórusunk. Testvértelépülésünkön, Sínfalván valóban testvéri szeretettel fogadtak minket. Többen közülünk először jártak Erdélyben, ahol mindenkit elvarázsolt a gyönyörű táj, a sok látnivaló és a helyiek vendégszeretete. *Pálfi Dénes* unitárius lelkész kérésére fellépett kórusunk a sínfalvi unitárius templomban. A Csillagvirág kórus először énekelt templomban, ami életre szóló élményt jelentett mindannyiunk számára. Felemelő érzés volt erdélyi barátainkkal együtt, könnytől csillogó szemmel énekelni a magyar és székely himnusz és az *Elindultam szép hazámból* kezdetű népdalt. Úgy éreztük, ezekben a percekben mindannyiunk szíve egyszerre dobogott. *Ez a pár nap, ez a találkozás, örök emlék marad számunkra.*

Ősszel – már harmadik alkalommal – Jáászberényben az *Olajág - JÁSZ Mozgássérültek Közhasznú Egyesületének találkozója*ra kaptunk meghívást, ahol nagy szeretettel fogadtak minket. A kedves közönséget és a szervezőket vidám összeállítással, jó hangulatú dalokkal örvendeztettük meg. Szeptemberben a *Szeretlek Magyarország* nevű, először megrendezésre kerülő programon lépett fel a kórus a Tájház

Sínfalvi vendéglátóinkkal

udvarán, ahol nem csak az új kemencében sült, kemencés lángos aratott nagy sikert, hanem úgy érezzük, nekünk is őszintén örült a maroknyi, de nagyon lelkes közönség.

Az Ezüstkor nyugdíjas klub *karácsonyi ünnepségén* örömteli meglepetést okozott a Csillagvirág Kórus nyugdíjas tagjainak fellépése.

Az elmúlt évi fellépéseinknek szép befejezése volt a Faluvédő és Szépítő Egyesület szervezésében immár harmadik alkalommal megrendezésre kerülő *adventi ünnepségen* való szereplésünk, műsorunk.

Jóleső érzés, hogy dalainkkal, azzal, hogy megalakult, létezik ez a kis csapat, tenni tudunk azért, hogy a rendezvények, még színvonalasabbá, jó hangulatú, emlékeztető találkozássá váljanak, elsősorban kis falunkban, de természetesen határon innen és túl...

SZM - kórustag

Száll a dal az unitárius templomban

Beszélgetés a civil szervezetek vezetőivel

Bodor Máté, a Jászboldogházi Sportegyesület Elnöke

„A sport megtanít arra, hogy becsületesen győzzünk, és hogy emelt fővel veszítsünk, a sport tehát mindenre megtanít!”

Máté régóta kedveli ezt az idézetet, amely a boldogházi tornacsarnok falán olvasható. Honnan jött a sport iránti szeretet és elhivatottság?

Igen, ebben az Ernest Hemingway idézetben minden benne van...

Nagyon hamar megfogott a sport, kicsi koromtól kezdve éjjel-nappal néztem az olimpiákat, a világbajnokságokat a televízióban, reggelente első utam az újságárushoz vezetett, hogy megvegyem a zsebpénzemből a Nemzeti Sportot és a különböző sportújságokat. Már az óvodában is az elsők között futottam ki az udvarra, hogy rúghassam a labdát. Szüleim nagy természetjárók, velük és bátyámmal részt vettem különböző teljesítménytúrákon. A bátyám birkózó volt, így a családi indítatásnak is nagy szerepe volt ebben. Az idők során szinte minden sportágat kipróbáltam. Az iskolában eleinte játékos sportversenyekre jártam, ezután sokáig atletizáltam, majd néhány meccs erejéig a vízilabda szépségébe is belekóstoltam. A Hűtőgépgyár melletti lakótelepen laktunk, így természetes volt a jégkorongozás, mivel a jégpálya szomszédságában éltünk. Középiskolás koromban a Lehel Vezér Gimnáziummal kétszer is megnyertük az országos Diákolimpiát floorball csapatunkkal. Tulajdonképpen minden sportágat szerettem, de az első helyen mindig a labdarúgás állt, és az is maradt. A pályaválasztást is a sport szeretete befolyásolta, testnevelő tanári diplomát szereztem a szegedi tanárképző főiskolán, majd az egyetemem Egerben végeztem el. Így elmondhatom, hogy harmadik generációs pedagógus vagyok, hiszen a szüleim mindketten pedagógusok, és a nagyszülők is tanítók voltak. Pályámat Jászládányban kezdtem, jelenleg pedig a Klapka György Szakközép- és Szakiskolában tanítok Jászberényben.

Éppen tíz éve került Jászboldogházára. Milyen volt az az út, amely az ifjúsági csapattól a Sportegyesület elnökségéig vezetett?

2004 januárjában kerültem az ifjúsági csapatba. Egy gyermekkori osztálytársam, Nagy-Szűcs Csaba akkor már itt játszott, általa ismertem meg Vámosi Norbit, és ők ketten csábítottak ide. Gömöri Béla edző kezei alá kerültem, sokat köszönhetek neki is. Rögtön megfogott az a különleges légkör, ami itt uralkodott. A csapatban is és a szurkolók részéről is éreztem, hogy szeretettel fogadnak. Nagyon jó, összetartó közösségbe kerültem, és a pályán kívül is jól éreztem itt magam. 2004 nyarán felkerültem a felnőtt csapathoz, ahol Túróczi Béla volt az edző. Azóta is ott játszom. 2007 augusztusa óta vagyok játékos-edző a felnőtt csapatnál, Béla adta át a stafétabotot. Gyorsan jött a vezetői szerepkör, ami nem volt tölem idegen, mert mindig volt bennem szervezői, vezetői hajlam. Először csapatkapitány voltam mind az ifiben, mind pedig a felnőtt csapatban, utána pedig egyre jobban foglalkoztatott az edzősködés gondolata. 7-8 éves gyerekekkel kezdtem foglalkozni 2006 tavaszán, akiket egészen 2012 végéig edzettem. Mellettük párhuzamosan vezettem az ifi

csapatot, később pedig a felnőtt csapat edzője lettem. Hogy mi az edzői munka szépsége? Én azt szeretem a legjobban, amikor egy bizonyos színtről feljebb tudunk lépni, akár az egyéni képességeket figyelembe véve, akár a csapat egészét illetően. De e legfontosabb, hogy szeressék a játékosok a labdát, a játékot, és élvezzék, amit csinálnak. Jó érzés látni,

hogyan fejlődik a játékos, hogyan fejlődik a csapat. És ha sikert érünk el, ha egy meccset vagy bajnokságot megnyerünk, hát azt az érzést nehéz megfogalmazni! Kívülállók talán nem is érthetik meg. A foci egy különleges szenvedély, anélkül nem is lehet csinálni. Talán egy szóval lehetne jellemezni: ÉLETÉRZÉS.

2011 óta a Jászboldogházi Sportegyesület elnöke. Milyen érzésekkel vette át ezt a tisztséget?

Sosem terveztem magamnak pozíciókat, a helyzet hozta így. A polgármester úr lemondott, és engem választott a taggyűlés.

Ez a tisztség igen sok feladattal jár, bár szerencsére vannak segítőttem. Kocza Tibor alelnök, Darók Viktor technikai vezető, Báder Dénes az ifjúsági

csapat edzője. Mellettük Gömöri Bálint, Vámosi Zsanett és Túróczi Béla is sokat segít nekünk. Mégis néha soknak találom a feladatokat, például szükség lenne a többi utánpótlás csapat számára edzőre, jelenleg nincs gondnoka az egyesületnek, a takarítást, mosást is a csapatnak kell megoldania. Reméljük, hogy ezen a téren is sikerül megoldást találni.

Mit tart az eddig eltelt időszak legfontosabb eredményének?

Amikor idejöttem, az ifi csapattal ezüstérmesek lettünk, majd az ezt követő két évben megnyertük a bajnokságot, utána pedig harmadikok lettünk. Ezekhez a sikerekhez kapcsolódik a későbbi felnőtt együttes sikeres szereplése, hiszen az egykori ifi csapat tagjai alkotják a felnőtt csapat magját is. 2009-ben megnyertük a megyei harmadosztályú bajnokságot, sikerült egy osztállyal feljebb kerülni. Ezt a pozíciót mindenképpen szeretnénk megőrizni. Számomra a sikert nem csak az jelenti, amit számokban lehet mérni. Arra is büszke vagyok, hogy sok gyereket be tudtunk vonni a sportba. Óvodásoktól a 21 évesekig vannak csapataink, összesen mintegy 50-60 gyerekkel. Ez nagyon nagy dolog, hiszen rengeteg elszívó hatás éri őket, ha csak a modern világ „vívmányaira” gondolunk. Ma a sport sajnos az emberek értékrendjében alacsonyabb szinten szerepel, és egyre nehezebben lehet mozgósítani a gyerekeket és a szülőket egyaránt. Ezzel küzdünk, és nagyon fontosnak tartjuk a szemléletmód megváltoztatását.

Az elmúlt évet igen sikeresen zárták, a góllövő lista első helyezettje is a boldogházi csapat tagja. Bizonyára kemény munka van egy-egy mérkőzés mögött.

A megyei másodosztályú bajnokság harmadik helyén áll a csapatunk, és ez komoly eredménynek számít. Ha jól emlékszem, több mint 20 éve álltunk ilyen jól a bajnokságban. Büszkéek vagyunk arra, hogy a mi játékosunk, Kisnémet Ferenc a góllövő lista első helyezettje. Az eredmények mögött valóban komoly munka van, rendszeres edzések nélkül ezt nem lehetett volna elérni. Az egyesületi tevékenység igen sokrétű. Télen kéthónapos teremlabdarúgó bajnokságot rendezünk a tornateremben, nyáron pedig strandlabdarúgó tor-

nákat rendezünk a homokfoci pályán. Év közben általában két edzést tartunk hetente, de a bajnokságra való felkészülés idején heti négy edzés sem ritka, amit munka és család mellett nem könnyű vállalni. Olykor áldozatot kell hozni a sportért, ami sajnos a magyar embereknel még nem természetes. Külföldi útjaim során azt tapasztaltam, hogy ott természetes, hogy heti három-négy alkalommal valamit sportolnak az emberek. Jó lenne elérni, hogy ez nálunk is meghonosodjon, hiszen ez az egészséges életmód alapja is.

Milyen közösséget alkot az egyesület, melynek a környező településeken élő fiatalok is tagjai?

Amikor idejöttem, az a baráti légkör fogott meg, ami lényegében az elmúlt tíz év során is itt tartott. Ez vonzza ide az új játékosokat is. Aki például idejön Jászberényből focizni, nem a pénzért teszi, mint sok más csapatnál, hanem mert jól érzi itt magát. A csapat fele boldogházi, a másik része jászberényi, de vannak jánoshidai, porteleki, tápiógyörgyei és alattányi játékosok is. Amikor azonban boldogházi mezben kifutnak a pályára, ennek nincs jelentősége, ilyenkor mindenki boldogházinak számít. A csapat nagy része fiatal, akikkel főként a hazai meccsek után jólesik megünnepelni a győzelmeket. Több mint tízéves hagyomány nálunk, hogy minden évben közösen elmegyünk a csapattal nyaralni. Régebben Bogácsra jártunk, mostanában a Balaton, Siófok a fő célpont. Ez igazi feltöltődést, kikapcsolódást jelent mindannyiunk számára. Az év egyik fénypontja a sportbál, ahol szintén megtapasztalhatjuk a közösség összetartó erejét. A legutóbbi is igen jól sikerült, mi egy bajor sörtánccal léptünk fel. Ilyenkor az öregfiúk főznek nekünk, nagyon jó a kapcsolatunk a régi focistákkal. A focitáborok is a fiatalok közösséggé formálását segítik. Az elsőt 2008-ban Jászboldogházán tartottuk, a következő évben Kiskörén, 2010-ben pedig Bogácsra voltunk. Nagy élmény volt a gyerekek számára, ezért néhány év kihagyás után idén nyáron szeretnénk ismét megrendezni. Még nem döntött el, de valószínű, hogy több korosztálynak is lesz majd edző- illetve focitábor.

Milyenek az egyesület anyagi feltételei?

Nincs saját bevételi forrásunk, a legjelentősebb támogatást az önkormányzattól kapjuk. Ha ez nem lenne, lehúznánk a rolót. Szerencsére vannak szponzorok, magánszemélyek, akik támogatnak minket. Nagyon örültünk, hogy a hazai és vendégöltözőt sikerült felújítani, és pályázati forrásokból felszerelést vásárolhattunk. Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinak a támogatását.

Máténak kicsi korától a Ferencváros a kedvenc csapata.

Mit jelent Fradi szurkolónak lenni?

Ez a „szerelem” részben a családból jött, szüleim, nagyszüleim is Fradi drukkerék, így 8-9 éves korom óta én is ennek a csapatnak drukkolok. Számomra ez annyira természetes, ahogyan a fű zöld, vagy a nap süt. Különös, hogy csak nemrég vettem észre, hogy a nagyszülői ház kapujában van egy téglá, amelybe belevésték: *Hajrá Fradi!* A Fradi szurkolók igen komoly, összetartó közösséget alkotnak. Én nem a televízió előtti fotelból szurkoló szimpatizánsok életét választottam. Sikerült bekerülnöm egy szervezett szurkolói csoportba, társaimmal egész évben járjuk az országot, bárhol játszik csapatunk, mi mindenhol ott vagyunk. Kívülállóknak talán el sem tudják képzelni, milyen különleges élményt jelent egy-egy meccsen részt venni. Mindig is nekünk volt, és jelenleg is nekünk van a legnagyobb szurkolótáborunk az országban. Sajnos a médiából gyakran csak a negatív, eltorzított hírek jutnak el az emberekhez. Nem sokan tudnak arról, hogy például karácsonykor mindig meglátogatunk egy-egy kórházat, beteg gyerekeknek viszünk ajándékokat. A dunai árvíz idején pedig Szentendrénél lapátoltuk a homokot a zsákokba. A

játékosok közül példaképként talán *Lipcsei Pétert* említeném, a régebbiek közül pedig *Varga Zoltánt*. Olvastam a róla szó könyvet, és gondolkodásmódja, ahogyan a sporthoz, az élethez viszonyult, nagyon közel áll hozzám. Igazából nekem a Ferencváros nemcsak a focit jelenti, hanem a nemzeti öntudat, a hazafiasság jelképe.

Bár a labdarúgás önmagában is hobbinak tekinthető, mivel tölti szívesen a szabadidejét?

Nálam ez is jórészt a sporthoz kapcsolódik. Elhatároztam, hogy ettől az évtől ismét komolyabban járok futóversenyekre. Korábban részt vettem hazai és nemzetközi futóversenyeken, többek között a Bécs-Budapest szupermaratonon. Nagyon szerek futni, bár az első félóra, amíg át nem esek a holtpontra, az sokszor igazi kínszenvedést jelent. Utána kezdem élvezni a futást, mert közben annyi mindenre lehet gondolkodni. Emellett küzdősportot is üzök, ökölvívó edzésekre járok. A Fradinak való szurkolás pedig azzal is jár, hogy minden hétfőgén meccsre járok, és elkísérem a csapatot, ahol éppen játszanak. Fontosabb válogatott meccsre is járunk, ősszel például kiutaztunk Bukarestbe a Románia-Magyarország mérkőzésre is. A fennmaradó kevés időben pedig szeretek olvasni, elsősorban a sport és a magyar történelmi témájú könyveket kedvelem.

Máté minden megnyilvánulásából a sport iránti őszinte elkötelezettség tükröződik. Hogyan lehetne ezt mások számára is átadni, vonzóbbá tenni a rendszeres sportolást?

Úgy gondolom, hogy az ország sportja tükrözi az aktuális társadalmi állapotokat. Rengeteg problémával állunk szemben minden téren. Másról a sport nemzeti ügynek számít, nálunk sajnos még nem az. Ezt látom tanárként, edzőként és szurkolóként is. Nagyon fontos, hogy ezen a szemléleten tudjunk változtatni, és egyesületünkkel ezért próbálunk tenni a jövőben is. Nem csak azért szeretnénk elnyerni az emberek szimpátiáját, hogy támogassák az egyesületet. Azt szeretnénk, ha tudnák, éreznék, hogy a pályára lépve a falut képviseljük, és egy-egy sikeres mérkőzéssel Boldogháza hírnevét növeljük. A sportot már kisiskolás kortól fontos megszerettetni a gyerekekkel. Jó lenne megnyerni a szülőket is, hogy minél többen tartsák fontosnak a sportot az egészség megőrzése érdekében is. A „kérszünk” vagy inkább kívánságunk, hogy minél több gyerek szülessen a faluban, és jöjjenek hozzánk focizni, hogy minél tovább megmaradjon az egyesület, és egyre többen megtapasztalják a sport szépségét. Én négy éve élek Boldogházán, sok barátom van itt, szeretem ezt a kis falut. Úgy érzem, és társaim is így gondolják, hogy már el sem tudnám képzelni, hogy máshol focizzak, még ha fizetnének érte sem – esetleg, talán ha a Fradihoz hívnának ...

Simon Tibortól, a Ferencváros magyar válogatott játékosától származik másik kedvenc idézetem, amit magam is vallok: *„Lehet rosszul játszani, de lélektelenül soha! Van úgy, hogy az embernek rossz napja van, és a pályán semmi sem sikerül. Nem számít, a lényeg az, hogy lássák rajtad az emberek, hogy megszakadsz a klubért, a szurkolókért, és akkor a vereség is meg van bocsátva. Ilyen egyszerű!”*

A beszélgetésre készülve, egy kedves ismerős mondta a következőket: „Máté nagyon lelkesen, igazán szívvel-lélekkel végzi a sportbéli tevékenységét, pótolhatatlan ezen a téren. Reméljük, jól érzi itt magát, megtalálja a számítását, és hosszú időn át fogja majd tanítani a fiataloknak a focit, szervezni a meccseket, hiszen fontos, hogy Boldogházán fennmaradjon ez a sokakat vonzó sport.” A beszélgetést megköszönve őszintén kívánjuk, hogy így legyen!

Papp Izabella

Portrék a civil szervezetekből

BOLDOGBT EGYESÜLET

Boldogházai boldog emlékeim

Az ember, úgy 70 után már sok minden túl van. Elszámolt, leszámolt a dolgaival. Független lévő ügyeit is igyekszik, elintézni és gyakran emlékszik a múltra.

Az én emlékeiben gyakran előjönnek a gyerekkori élmények, és főként az utóbbi időben sokszor megjelenik álomban a hely, ahol születtem, és ahol az első lépéseket megtettem. Ez a tanya a Jászboldogháza 236. Újból belépek a füstös konyhába, és súlytalanul, mint a szellem átlibegyek a kemencés, padlós, mindig tiszta és friss szagú szobába, ahol esténként nagymamám imádkozni tanított és ahol térdére ültetve mesélt és énekelt nekem. Szép hangja minden egyházi énekben visszacseng ma is.

Én velük aludtam, mert jobb volt itt, mint a másik szobában, amit a szüleim laktak. Az nyáron kellemes hűvös volt, de télen csikorgó hideg volt benne, mert mióta „Nagy Misa tata” –a dédapám– az 1700-as években felépítette, ott begyűjtve nem volt soha.

A nagyapám emléke halványabb, a családi elbeszélések jól kirajzolják szikár, magas alakját. Apró kezemet az ő cserzett, kemény kezébe fogta, és kedves szóval vezetett az istállóba vagy a szérűskertbe. Emlékszem, egyszer Györgyére mentünk vele a malomba örölni, és nekem nagyon hosszúnak tűnt az út. Míg más alkalommal a kukorica gyökereket szedték halomba a búza-földön. De emlékezetes a napraforgó cséplés és a kukorica fosztása is. No és persze a cséplés, a gép, a zaj, az emberek nyüzsgése. Akkor a pár éves gyereknek ez nagy esemény volt. Sok emlékezetes élmény köt még a tanyához. Jeles alkalom volt a disznóvágás, ahol a tisztem a kistűz ébren tartása volt, ugyanis ennek állandóan égni kellett, mert erről gyújtották meg az időnként kialvó nagy tüzet, amivel a disznót pörzsölték. Egyszer megtörtént az is, hogy a böllér –szintén családtag– nem kellően szúrta le az állatot, az elkábult néhány percre, amíg a felnőttek felhajtották a hideg, sötét téli hajnalban a pálinkát, és amikor meggyulladt a hátán a szalma, felugrott és futásnak eredt. Nem bírt messzire menni! Úgyhogy lett végül disznótör és jó kis családi összejövetel eszem-iszommal, kártyázással, beszélgetéssel és óvatos iszogatással.

Vagy a boldogházai búcsú! Délelőtt mentünk a nagymisére, majd délre megjöttek a család városon élő tagjai, és hozzáláttunk a finom ebédhez. Nekem a rétes, a barátfüle és a mákos furulya íze van még mindig a számban!

Majd villan a kép, és keresztapámmal biciklizünk le a Csíkosba, a másik mamához. Édesanyám és keresztapám nevelő szüleihez. A váz igencsak nyomja a lábamat, de keresztapám szóval tart, és elrohan a távolság

Nagy Kálmán

az idővel együtt. Ott is, miként Boldogházán, nagyon jól éreztem magam. Lementünk fürödni a Zagyvára. Én nem tudtam úszni, de valaki a családból mindig ügyelt rám.

Majd Boldogháza újból.

A nyári esték. Amikor édesanyám megfejte a teheneket, megszűrte a tejet és én azon nyomban megittam a magam adagját, azután álomba merültem épp ott, ahol voltam.

Máskor az esti csendet időnként megzavarta egy távoli kutya ugatása, vagy egy marha bőgése, de az igazi élményt a vonat fénye, zakatolása és éles fűttye jelentette, ahogy közeledett az állomáshoz.

Valakit mindig vártam, és a néha Szolnokról hazatérő nagybátyám dudorászása, fűtyörészése a csendes éjszakában boldoggá tette a várakozást.

Múltak az évek.

S bekövetkezett az a szomorú eset, amikor a boldogházi tanyát az '58-as tagosítás, a csíkosit a '63-as árvíz vitte el. Mára nyoma sincs egyiknek sem.

S mégis minden évben egyszer legalább meglátogatom a vidéket.

Kocsiba ültetem a 93 éves édesanyámat, és engedjük feltörni a sok-sok emléket.

Ő a küzdelmes évekről, a mezei- és házimunkáról, az alattyáni bérelt földön való gazdálkodásról, az átvonuló frontról, majd a kulákká nyilvánításról, a Jászberénybe költözésről, a nehéz évekről beszél. Míg én a szomszéd gyerekekről, Körösi Marikáról –érdekes, a közvetlen szomszéd Kalocsa gyerekekre nem emlékszem– Besenyi Vendelről, Baráth Andrisról és másokról, az iskola-kezdésről, és iskolába járásról elmélkedem ezalatt.

Volt egy jelentős esemény, ami az iskolával kapcsolatos. Egyszer találtam a dűlőúton az iskolába menet egy „pakli” dohányt a mellé tűzött cigarettapapírral együtt. A tanár rajtakapott, amint megpróbáltam cigarettát sodorni. Hát persze, hogy botrány lett belőle!

Berényben sokkal másabb volt. Ez már a város. Zajos, a tanyai élethez képest sokkal nyüzsgőbb, bár ez időben jó, ha egy-két teherautó elment az úton. Viszont a Morgó iskola ablakán kinézve sokszor csodáltuk a huszárlaktanyából a Cserő dombhoz kivonuló szovjet tankokat! Nagy csörömpöléssel és zajjal vonultak az akkor macskaköves Kossuth úton gyakorlatozni.

S minden osztálynak külön tanterme volt. Micsoda változás a boldogházai összesen két teremhez képest!

Az iskolai egyhangúságot és az unalmat a nyári szünetben Boldogházán tett látogatásunk oldotta. Két unokaöcsém - az egyik kettő, míg a másik négy évvel volt tölem fiatalabb - boldogítottuk a nagyszülőket. A fogadtatás azzal kezdődött, hogy nagymamám mindhármunkat elvitt a borbélyhoz, és kopaszra nyíratott minket. Majd a vegyesboltba mentünk, ahol kaptunk egy-egy klott gatyát, mindhármat az én méretemben! Jókat nevettünk ezen, még felnőtt korunkban is.

Persze a mezei munkából is ki kellett venni a részünket, ami már kevésbé volt élvezetes a számunkra, mert nagyapám elég szigorúan bánt velünk. Számomra a dolog nem volt szokatlan, mert otthon is volt benne részem. Talán más gyerekek gondot jelentett volna, nekem megkönnyebbülést, amikor iskola után láncon fogtam a két tehenet, és mentem a határba a többi, hasonló korú és sorsú gyerekekkel együtt a dűlőutat, a tarlót vagy esetenként a lucerna táblát legeltetni. Ez utóbbi miatt sokszor kellett futva menekülnöm, ami a tehenekkel korán sem volt egyszerű. Sőt egy-egy ostorcsapás is elérte a hátam!

Ahogy 1951-ben Berénybe költöztünk a kulákküldözés elől, a közvetlen kapcsolat egyre lazult. Még volt egy jelentős dolog, ami Boldogházához vagy inkább a Csíkoshoz kapcsolódik. A magángazdálkodás utolsó esztendejében édesapámmal arattunk le. Sokan ismerik ezt a munkát, de számomra 15 évesen nem volt egy igazi nyári szünet! Korán keltünk, megcsavartuk a köteleket, és folytattuk a munkát ahol előző nap abba hagytuk. Édesapám nyugodt tempóban, de megállás nélkül kaszált. Amit jó lett volna nézni a tábla széléről, mert szinte lendületből, magától vágta a kasza a rendet, és csak úgy dőlt a falra a gabona. Én a markot szedtem, és örültem, ha utolértem akkorra, mire megfente a kaszát. Fárasztó volt nagyon, este csak eldőlünk a fáradtságtól. A következő években volt még ilyen. Édesapám munkába állt, mert nem akart tsz-tag lenni. Én meg a nyári szünetben fuvaros munkát vállaltam két jó lovunkkal. Homokot, vályogot, szenet meg ami adódott, szállítottam a megrendelőknek. Igazán örültem, amikor megkezdődött az iskola. Cegléden a mezőgazdasági technikumban érettségiztem.

A munkát egy zöldségfelvásárló vállalatnál kezdtem, azután két év katonaság következett. A leszerelés után az egyik berényi tsz-ben folytattam. Több egyesülést

értünk meg a 26 év alatt, míg ott dolgoztam. Azután a '90-es években jött a politikai változás, és azt éreztem, hogy sem a tagság, sem a vezetők egy része nem igényli azt, hogy vezessem őket. Hát váltottam, és közel ötven éves fejjel újra kezdtem az életet. Egyéni vállalkozó lettem s vagyok a mai napig. Küzdelmes évek voltak! Főleg az elején, amikor a tsz új vezetése semmit nem adott ki az üzletrészből, és a semmiből, illetve az addigi megtakarításainkból kellett elindulni. Visszakaptuk a család földjeit, bár a jó minőségű boldogházi szántók helyett gyengébb berényieket, de legalább volt munkám és annak valami igen szerény gyümölcse.

Mára a sötét fellegek jórészt elvonultak, de vele ment az ifjúságom is. Így hetven után egyre nehezebb végig dolgozni az egész napot. Szerencsére az őseimtől örökölt hitem és kitartásom továbbra is bizakodóvá tesz.

Az őseim. Nagyon nagy tisztelettel és megbecsüléssel vagyok irántuk, és most tudom méltányolni igazán azokat a megpróbáltatásokat, amiket kimutathatóan, mint redemptusok életük során elviseltek. Sajnos, úgy a Nagyok, Bujdosók, Erősek és Pócok népes családja erősen megfogyatkozott és félok, hogy nevünk lassan elveszik, mint az történt szintén a családhoz tartozó Alavanderekkel is.

De vigasz, hogy a Nagy nevet az édesanyjuk Lendvai nevével együtt unokáim tovább viszik. S azt csak remélem, hogy a kitartásunkkal, szorgalmunkkal, hitünkkel együtt!

Jászberényben, 2014. február 17-én

Nagy Kálmán
BOLDOGBT Egyesület tagja

SPORTEGYESÜLET

Heinrich István- Jászboldogházi SE

Mióta játszol Boldogházán?

2009 januárjában igazoltam Boldogházára kedves barátom Pilisy Gergely által. Akkor sajnos még egy komoly térsérüléssel bajlódtam, amivel lehúztam még pár évet, de a műtét elkerülhetetlenné vált. Szerencsére sikeres műtét utána vissza tudtam térni a pályára. Általában csatár vagy támadó középpályás vagyok a mérkőzéseken.

Hogy kerültél Jászberénybe és mikor?

2007-ben költöztem Jászberénybe Miskolcra a jelenlegi menyasszonyom miatt, akivel azóta is boldog párkapcsolatban élünk.

Mikor kezdted focizni és hol először?

8 éves koromban kezdtem a labdarúgást Diósgyőrben, ahol elsajátítottam minden csínját-bínját a futballnak.

Hogy érzed magad Boldogházán?

Az elejétől kezdve parádés volt a társaság, az öltözői hangu-

Heinrich István-

lat. Közvetlen embernek tartom magam, a beilleszkedés nem ment nehezen. Egy igazi család, baráti társaság, ami kevés helyen van.

Mit tartasz a legnagyobb sikernek, amit elértél eddig Boldogházán?

Itt megemlítenék két dolgot is. Amikor idekerültem a feljutó csapat részese lehettem, megnyertük a bajnokságot, ami szenzációs volt. A második a jelenlegi szereplésünk a bajnokságban, ami remélem kitart a végéig.

Jövőbeni célok a csapattal?

Mindenféleképpen a dobogón maradni ebben az évben. A továbbiakban minimum egy megye 1-es feljutást, de az NB. III-al is megelégednék.

Mondj valamit a magánéleteredről?

Jászberényben a Jász-Plasztik Kft.-nél dolgozom irodai munkán. A letelepedést itt tervezem a párommal egy saját házban, ami már folyamatban van, és szeretnék egy kis csibészes lurkót a közeljövőben.

Bodor Máté

Farsang az óvodában

„Bál, bál, maszkabál, minden jelmez készen áll, áll a bál, áll a bál, áll a fényes maszkabál!”- hallhattuk a Gryllus Vilmos rigmusokat február utolsó szombatján az ebédlőben. A 3 óra hosszas tarka mulatságot már napokkal előtte számos előkészület előzte meg, mely során az SZMK és a szülők segítettek (díszítés, teremrendezés, süteménysütés, szendvicsszítés), de természetesen a lebonyolításból és az elpakolásból is kivették a részüket. Úgy hozta a helyzet, hogy önzetlen – már-már az önfeláldozás határát súroló – módon egy várandós anyuka sütötte a fánkot, amiért külön köszönet illeti.

De a legtöbbet mégis az ovisok készültek, hiszen hetek óta gyakorolták versikéiket az óvó nénik és dajkák segítségével, s azt is el kellett dönteniük, hogy ki minek szeretne öltözni. Mindenki él a vágy, hogy de jó volna néha másnak lenni, ez a farsang idején kis időre megvalósítható. Kislányainknál szokásos módon a hercegnő-királynő-tündér bőrébe bújás volt a legnépszerűbb, a kisfiúknál a Pókemberré-Scooby Doo-vá és vadállattá lényegülés. Összességében minden gyermek bájos és vicces volt, soraik pedig színesek,

mint a díszítésként felettünk lebegő szalagok és lufik.

Az olykor derűtséget okozó bemutatkozások és a kötetlen kergetőzés után Kocsánné Kuli Orsolya néptánc tanár vezetésével közös táncra nyílt lehetőség, együtt járhatta gyerek és felnőtt. Ezután már kezdtek hazafelé szállingózni a vendégek, pedig hátra voltak még a vetélkedők, melyek végén mindenki választhatott magának egy kis ajándékot. Többek között a székfoglaló, a fánkevő és a teaívó verseny is jó mókának bizonyult.

2014-ben is vidáman ünnepeltük az óvodában a téltemetés ősi rítusát. Lassacsकán el kell csitulni a zibongásnak, mert itt a farsangi időszak vége, és beköszönt a böjtidő, melyben már következő nagy ünnepünkre, a húsvétra kell előkészíteni testünket-lelkünket.

Még egyszer köszönet mindenkinek, aki bármit is hozzá tett a jelmezből megvalósulásához.

Berkó-Fejes Györgyi

Óvodánk 2. féléves programja

2014. február 22. FARSANGI BÁL 14 órától

2014.március 4. Nyílt nap a Maci csoportban

2014. március 5. Nyílt nap a Vuk csoportban

2014. március 21.

(A Víz Világnapja keretében) kirándulás a víztornyhoz és egy kerti tó megtekintése.

Rossz idő esetén vizes játékok a csoportokban.

2014. április 16.

Húsvéti tojáskeresés, állatsimogató, kemencében pogácsa sütés, népi körjátékok a **TÁJHÁZ udvarán**.

2014. április 24. vagy 25.

Virágültetés az óvodában (A Föld Világnapja 04. 22. keretében.)

2014. április 30. Anyák napi ünnepség

MACI csoport 15 óra

VUK csoport 16 óra

2014. május 5. és 6.

Kirándulás a helyi önkéntes tűzoltókhoz (Flórián nap keretében)

2014. május 19. hétfő

Kirándulás Poroszlóra a Tisza-tavi Ökocentrumba.

2014. május 23.

CSALÁDI ÉS GYERMEKNAP

2014. május 30. délelőtt:

Házi ballagás és a nagycsoportosok lovaskocsikázása.

2014. június 7.

A nagycsoport óvodai ballagása 16 órakor az óvoda-iskola ebédlőjében.

Félévi eredményeink

	1. osztály	2. osztály	3. osztály	4. osztály	átlag alsó tagozat	5. osztály	6. osztály	7. osztály	8. osztály	átlag felső tagozat	összesen
osztálylétszám	14	25	22	25	86	18	25	20	24	87	173
magatartás	4,64	4,83	4,7	4,8	4,74	4,5	4,48	4,1	4,5	4,40	4,57
szorgalom	4,79	4,45	4,5	4,7	4,61	4	3,76	3,35	3,9	3,75	4,18
kiválóan megfelelt	9	15			24					0	24
jól megfelelt	3	4			7						7
megfelelt	2	4			6						6
fejlesztésre szorul		1			1						1
eltérő tanterv szerint tanul		1		1	2	1			1	2	4
kitűnő		9	10	5	24	1	1		4	6	30
jeles		6	1	7	14	3	3	2	1	9	23
bukás					0			2		2	2
osztály átlag	4,41	4,55	4,45	4,53	4,49	4,28	3,95	3,84	3,93	4,00	4,24

Iskolánk tanulóiról...

**Sápi Fanni 8. osztályos tanuló
több év óta a Dance Fitness SE
tagja.**

Miért ezt a sportot választottad?

Igazából nem az én ötletem volt. Pár évvel ezelőtt az egyik barátnőm találta ki, hogy menjünk el, és nézzünk meg egy aerobics edzést Jászberényben. Mindkettőnknek nagyon tetszett, ezért beiratkoztunk. Bár azóta ő már nem jár, én azóta se bántam meg ezt a döntést.

Mióta jársz aerobíc edzésekre?

Harmadik osztályos korom óta járok. Eleinte funkya is jártam, most már csak aerobica és stepre.

Milyen gyakran jársz edzésekre? Hogy zajlik egy edzés?

Hetente háromszor járok általában. Először mindig bemelegítünk, majd különböző elemeket gyakorolunk, erősítünk, és néha tornázunk is.

Gyakran jártok fellépésekre?

Elég gyakran lépünk fel különböző rendezvényeken főként Jászberényben. Például farsangon, sportág választón, évzárón, de táncoltunk már a Csángó Fesztiválon is. Deb-

recenben is voltunk országos versenyen, és Pesten a Magyar kupán is versenyeztünk már.

Voltatok már külföldi versenyeken is?

Igen, eddig Svájcba és Hollandiába látogattunk el, és vettünk részt nemzetközi step versenyeken.

Mi az eddigi legjobb helyezése- tek?

Hollandiában elsőként lettünk. Szá-

momra ez volt az egyik legemlékezetesebb fellépés.

**Mit szeretsz ebben a sportban?
Továbbra is szeretnéd folytatni?**

Alapból nagyon szeretek sportolni, de mivel ez sport és tánc egyben, így még jobban vonz. Szeretem a jó hangulatú edzéseket, a fellépéseket és a lányokat, akikkel együtt töltöm ezeket az órákat. Természetesen továbbra is szeretném folytatni, ameddig csak lehet.

Mizsei Melitta

Turóczi Helga 8. osztályos tanuló kedvenc hobbija a lovaglás.

Már kisebb korodban is érdeklődtél a lovak iránt?

Igen, már kiskoromban is nagyon szerettem a lovakat. Első élményem 5 éves koromban volt velük a Bartaltanyán. Itt lovagoltam először.

Mióta jársz rendszeresen lovagolni és hová?

Három éve kezdtem a lovaglást Jánoshidán. Most is ide járok lovagolni, de már más oktatóm van, nem az, akinél kezdtem. Hetente 3-4 alkalommal járok edzésekre. Főként a Zagyva-parton szoktunk lovagolni, de néha kimegyünk terepre is.

Van saját lovad?

Sajnos nincs, de amin lovagolni szoktam, azt mind a sajátomnak érzem.

Mindig más lovon szoktál lovagolni? Van kedvenc lovad?

Általában mindig ugyanazon a lovon szoktam lovagolni, de az edzőm szerint minél több lóra fel kell ülnöm, hogy

biztos legyek az irányításukban. Természetesen van kedvenc lovam. Őt Tupírnak hívják.

Milyen a kapcsolatot a lovakkal? Mit szeretsz bennük?

Nagyon szoros kapcsolat van a lovakkal. Az évek során megtanultam, úgymond kommunikálni velük, hiszen enélkül irányítani is elég nehéz lenne őket. Szerintem a lovak nagyon hűségesek és önzetlenek. Én ezt szeretem bennük.

Szoktál versenyekre járni?

Igen. Az első és egyben legemlékezetesebb versenyem Törökszentmiklóson volt. Itt 2. lettem.

Csak hobbiból lovagolsz, vagy van valami komolyabb célod is vele?

Csak hobbiból lovagolok, de szívesen járok versenyekre, és egészen addig szeretnék lovagolni, ameddig csak van rá lehetőségem.

Mit jelent számodra a lovaglás?

Elsősorban kikapcsolódást és pihenést. Nagyon szeretek lovak között lenni, hiszen mindig vidám vagyok, ha lovagolhatok. Ezen kívül sok új barátot is szereztem, akik legalább annyira szeretnek lovagolni, mint én.

Mizsei Melitta

PÁLYÁZAT ISKOLÁSOK SZÁMÁRA

A Jászok Egyesülete és a Jász Múzeum
pályázatot hirdet 12-20 év közötti diákok számára:

Így látom a Lehel kürtjét címmel.

Pályázni lehet prózával, verssel, fotóval, képzőművészeti alkotással.

A pályázatot a Jászok Egyesülete Facebook oldalára

<https://www.facebook.com/jaszokegyesulete.hu> kéri feltölteni,

amely az írásbeli műfajoknál maximum 2000 karakter lehet.

Egy pályázótól - bármely műfajban - legfeljebb három pályaművet fogadnak el.

A pályázat feltöltésének határideje: 2014. április 22. (kedd) 24.00 óra

Fontos! Minden pályázó a pályázatával egy időben küldjön ugyanide egy üzenetet a következő adatokkal: név, cím, életkor, e-mail cím, iskola, tanára neve.

A pályázatokat két kategóriában (12-14 éves és 15-20 éves) bírálják el.

A legsikeresebb pályázatok alkotói hasznos és értékes díjakban részesülnek! Különdíjban részesülnek a díjazottak tanárai, mentorai.

Kedves Olvasóink!

Új sorozatot indítunk. Témaválasztásunk nem volt véletlen, hiszen a családról, a család szerepéről egyre többet hallunk nemcsak a médiában, de a baráti beszélgetések során is. Köztudott, hogy a családban az Anyának kiemelkedő szerepe van. A gyengédség, a szeretet, az összefogás, az összetartozás katalizátora ő. Nagyon sok múlik az ő személyiségén, az ő szervezőképességén. A mindennapok hőse az Anya, aki munkája mellett otthon is helyt áll édesanyaként és feleségként is. Látogassunk most el egy három gyermekes anyukához, Dékányné Bozóki Zsuzsához.

Kedves volt Tanítványom otthonában fogad, ahol a gondos kezek nyoma mindenütt tapasztalható. Az asztalon a gyönyörű Zsuzsanna-napi csokor, melyet a „fiúktól” kapott. Férje, Dékány Imre, aki községünk Egyháztanácsának elnöke. 15 éve házasok, három fiú gyermekük van: Imre, Dani és Peti. A legidősebb 8. osztályos, a kicsi pedig betöltötte a nyolcat, így a főállású anyukát újra várta a munka világa. Jelenleg szociális gondozó oktatáson vesz részt.

Hány évesen mentél férjhez?

19 évesen mentem férjhez és 20 éves voltam, amikor Imre megszületett. Soha nem bántam meg, hogy fiatalon szültem – bár napjainkban nem ez a „divat” – én büszke vagyok rá. Szerető családban, együtt egymásra figyelve, jól vettük az akadályokat.

Tehát szerinted is jó a címünk: Anyának lenni jó!

Igen. Az ember életében legfontosabb dolog, ha gyermeke születik. Felülmúlhatatlan érzés, mikor kezembe adták a piciny babát, a gyermekemet, gyermekünket, boldogság árasztott el. Ez a legszebb az emberi létben, hogy tudjuk értékelni utódunkat és felnevelhetjük. Ezzel talán még jobbá tehetjük a világot. Egy belülről jövő érzés, amit soha semmi nem tud helyettesíteni, amihez fogható soha másképp nem lehet átélni. Legnagyobb öröm és legnagyobb aggodás, legnagyobb boldogság és legnagyobb feladat. Minden benne van, amit egy életben csak a szülőség adhat meg. Minden szépsége és nehézsége mellett a legjobb dolog az életben. A gyermekeim születésével nagyon sok minden megváltozott! Fantasztikus érzés, amikor a pici először rám mosolygott, és tudtam, hogy ez a mosoly az enyém, és senki másé. Napról napra nézni, követni, átélni hogyan nőnek, fejlődnek. Senki olyan bizalommal nem bújik hozzám, mint ők! Csuda jó dolog este együtt lenni velük, a gyerekek közé bújva, és mindenki mondja a magáét. Mert hál' Istennek, tényleg okos mind, ki ebben, ki abban kiváló. Jól esik ha megdicsérik, megcsodálják gyermekeinket. Értük élünk, dolgozunk, valóban az életünk értelmét adják. Mi számunkra nagyon fontos a család. Férjemmel minden feladatot, problémát közösen oldunk meg. A fiúk is mindenben segítenek: legyen az taka-

rítás, mosogatás... Elmaradhatatlanok számunkra a közös élmények, nyaralás, táborozás, vagy akár egy családi biciklizés. Hívó emberek vagyunk, így együtt megyünk a templomba. Fontosnak tartjuk az egymás iránti tiszteletet, odafigyelést. Igyekszünk együtt ebédelni, a vacsorák közösek, és a közös beszélgetéseknek is csodálatos hangulata van. Próbáljuk jó úton nevelni, terelni gyermekeinket. Feltétel nélkül elfogadjuk, szeretjük egymást olyannak, amilyenek vagyunk.

Nagyon szép gondolatok ezek Zsuzsa, és tudom, így is élték.

Befejezésül még el szeretném mondani, hogy egy gyermek születése pótolhatatlan és semmihez nem hasonlítható élmény, a felnevelése úgyszintén. A szülői szeretet pedig nem osztódik részekre, minden gyermek születésével egyre több, még több lesz. Mert anyának lenni jó!

Az egyik közösségi oldalon, régi kedves ismerősötök elismerően szólt Rólad és Családodról. Ezt csak megerősíteni tudom. Kívánok Neked, Nektek soha el nem múló szeretetet, és Isten áldása kísérje életeteket!

Könyvtári Hírek

A megyei Könyvtári Szolgáltató Rendszer tagjaként ebben az évben is lehetősége van a könyvtárnak állománygyarapításra, valamint rendezvényszervezésre.

Új szolgáltatás: folyóirat kölcsönzés, más könyvtárban fellelhető könyv könyvtárközi kölcsönzéssel való kérése.

Folyamatosan új könyvekkel frissül a könyvtár állománya.

Nyitva tartás: H-P: de.: 7.30-8.00; du.: 12.30-16.00

Szeretettel várom az érdeklődőket: Pappné Turóczi Henrietta könyvtáros

Hogy tetszik lenni?

Beszélgetés a Törvényen kívül könyv szerzőjével, Papp Izabella nyugalmazott levéltárossal

Nem volt egyszerű Belluskát rávenni erre a beszélgetésre. Szerénysége, kedvessége már-már engem is meggyőzött, halasszuk el ezt a riportot. Szerencsére kedves Olvasóink érdeklődése meggyőzte, nem lehet kitérni a beszélgetéstől.

- Nagy sikere van a könyvednek. A témaválasztásban mi segített?

- A Levéltárban, ahol 26 évig dolgoztam, két doboz iratanyag őrizte a megyénkbe kitelepített budapesti családok dokumentumait, és ezeket többször is nézegettem. Nem véletlenül, hiszen gyermekkoromban gyakran hallottam, hogy Boldogházán egykor miniszterek, arisztokraták, tábornokok is éltek. Kicsit olyan volt ez számomra, mint egy mese. Már akkor felkeltette az érdeklődésemet, s a Levéltárban az iratok közül legtöbbször a boldogháziakat nézegettem, hiszen a befogató családokat jól ismertem. A kitelepítettek közül is sok név ismerős volt, a boldogháziak mindig szeretettel emlegették őket. Tudtam, hogy 1951-ben egyik napról a másikra mindenüket elveszítették, és el kellett hagyni az otthonukat, ahová már soha nem térhettek vissza. Boldogházán a kuláknak minősített családokhoz költöztették őket, akik szintén nagyon sokat szenvedtek ebben az időben. A hatalom célja mindkét fél büntetése volt, de ennek az ellenkezője történt, nagyon jó kapcsolat, barátság alakult ki a kitelepítettek és befogadó családok között. Először 2006-ban az *Emlékek a boldogházi tanyavilágról* című könyvben közöltem a kitelepítettek és a befogadók névsorát. Aztán 2011-ben, a kitelepítések 60. évfordulójára készült erről tanulmány, illetve újságcikk, majd Kiskunfélegyházán előadást is tartottam erről a témáról. Azt tapasztaltam, hogy nagy volt az érdeklődés, hiszen sokan nem is hallottak erről az ember-telen „eseményről”.

2013-ban a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társasága elhatározta, hogy emléktáblát helyez el a vasútállomásunkon a kitelepítettek és a befogadók emlékére. *Veliczky József*né arra kért, állítsak össze egy kiadványt. Mivel ekkor már több összegyűjtött anyag, fénykép állt a rendelkezésemre, azt javasoltam, legyen belőle könyv. Ica a rá jellemző lelkesedéssel gondolkodás nélkül igent mondott. Nemcsak a kiadást vállalta az egyesület, de ő személyesen végig segítette, támogatta munkámat. Megszervezte a lakásán az első személyes találkozót négy egykori kitelepítettel. Így indult a könyv összeállítása, az ő visszaemlékezésük nyomán.

2013. szeptember 14-én került sor az emléktábla avatásra, és a könyv bemutatására, ahol az egykori kitelepített és befogadó családok, illetve leszármazottaik is jelen voltak. Mindannyiunk számára maradandó élményt jelentett ez a meghatóan szép, bensőséges ünnepség.

- Hogyan fogadtad azt a sok elismerést, amit a könyved

Papp Izabella

elolvasása után írtak az emberek? (Többek között a Jászok egyesülete is készített egy tartalmas összefoglalót!)

- Örömmel tapasztaltam, hogy nagy érdeklődéssel fogadták a kötetet nemcsak az érintettek, hanem a kívülállók is. Érezhető volt, hogy a boldogháziak lelkében is mélyen benne voltak ezek az emlékek, és örültek annak, hogy a találkozó és a könyv kapcsán végre kibeszélésre kerültek a fájó történetek. A kitelepített családok leszármazottai, vagy akik gyermekként voltak itt, nagyon hálásak voltak azért, hogy ily módon is megmaradt szüleik, nagyszüleik és saját megpróbáltatásaik emléke. Többen elmondták, hogy nagyon sokáig nem mertek erről beszélni, és könnyek között, felszabaduló érzéssel vallottak múltjuk emlékeiről. Sok kedves ismeretség született az interjúk során, és a boldogháziakkal történt beszélgetések is különleges élményt jelentettek. Megtiszteltetés volt számomra, hogy bepillantást engedtek a múltjuk olyan emlékeibe, amelyről sokáig nem tudtak, vagy nem akartak beszélni. Azt szerettem volna, ha a budapestiek emlékezése mellett a befogadó családok történetét is megörökítjük, így két nézőpontból, kétféle szemszögből kaphatunk képet erről a szomorú időszakról. Ezt szolgálja a kötetben *Besenyi Vendel* kulákküldözéséről szóló tanulmánya is. Azóta többször is hallottam azt a mondatot, ami egy könyv esetében a legnagyobb elismerés: *- Nem tudtam letenni.* A könyv sikere jórészt a visszaemlékezők érdeme, hiszen a megrázó és hiteles emberi történetek nagyon megérintik az olvasókat.

Még ma is érkeznek kedves levelek, visszajelzések, ami nagyon jólesik. Legtöbbször azt emelik ki, hogy a két, szinte mindenben különböző társadalmi réteg tagjai mennyi emberiséget, segítészándékot tanúsítottak ezekben a nehéz időkben. Nem terveztem ugyan, de a történetek lejegyzése során végül arra gondoltam, hogy szüleink emlékét is megörökítem. Így született a *Szubjektív utószó*. Kitelepítettek nem voltak nálunk, de ők is megszervezték annak a kornak minden megpróbáltatását. Nagyszerű emberek voltak, és jó érzés, hogy most már a kötet is őrzi emléküket.

- Stílusod, a történelmi hitelesség, az események rendszerbe foglalása nemcsak ennek a könyvnek az ékessége. Kedvenc kutatási területed eredménye a *Görög kereskedők a Jászkunságban* című kötet is hasonló érdemekkel bír. Hogyan találunk rád ezek a témák, és hogyan éreztél rá az írás szépségére?

- Az írás talán az olvasás szeretetével kezdődött. Bátyámmal együtt gyermekkorunk óta nagyon szerettünk olvasni. Ez családi örökség lehetett, hiszen apai nagyanyámnak is nagyon sok könyve volt. Sajnos ebből mindössze egy-két Márai vagy Nyíró kötet maradt meg. A többi 1949-ben, a kulákküldözés idején szüleim egy éjszakán keresztül égették el. Abban az időben mindentől félni kellett, hiszen kisebb dolgokért is bebörtönöztek, meghurcoltak embereket. Másoktól is hallottunk hasonló történeteket, ez is egy szomorú emléke ennek a kornak. Gyermekkorunkban a legtöbb könyvet ked-

ves rokonunktól, *Bohácsné Üveges Lenkétől* kaptuk, és szó szerint éjjel-nappal olvastunk. Természetesen ekkor még írásra nem gondoltam, de tudat alatt talán mégis lehetett valami, mert az első fizetésem egyikéből íróasztalt vásároltam. Az első műfajom a naplóírás volt, ezt édesapámtól láttam. Ő szinte élete végéig naponta írta a gazdasági feljegyzéseit, az időjárás változásait és egyéb fontos eseményeket. Ezek a naplók ma is megvannak az '50-es évekig visszamenőleg. 1982-ben kerültem a Levéltárba, ahol egy idő után természetes volt, hogy újságcikkeket, tanulmányokat kezdtem írni. A Levéltárra ma is úgy tekintek, mint a Sorstól kapott nagy ajándékra. Olyan hely volt, ahová örömmel mentem dolgozni. A raktár pedig egy kincsesbánya, amely Mátyás király oklevelétől napjaink dokumentumáig a titkok sokaságát őrzi. Itt találtam rá a görögökre is. Egy szokatlan írással készült irat került a kezembe, melynek címe: *A görögök eskütele* volt. Nagyon érdekesnek találtam, és mivel addig senki nem foglalkozott ezzel a témával, elkezdtem kutatni ezt a területet. Ennek eredményeként több tanulmányom készült és előadásokat is tartottam. Nagy öröm volt számomra, hogy három tanulmányom Görögországban is megjelent, ahol egy tanulmányúton is részt vehettem.

- Készítettél már leltárt a megjelent írásaidról?

- Számszerűen nem, de folyamatosan felírom a megjelent tanulmányokat, újságcikkeket. Azt gondoltam, hogy a 2009. évi nyugdíjazásom után már nem nagyon gyarapszik ezeknek a száma, de nem így történt...

- Ne feledkezzünk meg a községünk önállóvá válásának 50. évfordulójára írt Évek könyvéről, melyben Boldogháza történetéről írtál, de a tanyakutatásban is számítottunk szakmai tudásodra és írásodra. Ezek helyi kiadású könyvek voltak, hasonlóan a Törvényen kívül című könyvhöz. Ezeken kívül hol jelentek meg írásaid?

- 1986-tól, megjelenésétől rendszeresen publikáltam a levéltári évkönyvekben, ezen kívül múzeumi kiadványokban, országos folyóiratokban jelennek meg írásaim, például a Honismeretben, Levéltári Szemlében, a budapesti görög önkormányzat folyóirataiban. Egyik kedvenc folyóiratom a Jász Múzeum kiadványa, a Redemptió, ebben is rendszeresen jelennek meg írások, és felkérésre egyéb kiadványokba is írok.

- Nyilvánvaló, hogy mindig a legutolsó írás- Törvényen kívül –a szívedhez legközelebb álló, de tudom más terület is kedves a számodra. Mi a legújabb témád?

- Jászberény történetéről készül egy háromkötetes kiadvány, ennek az első kötetében Jászberény középkori népességéről írok. Kutatásaim során mindig az emberi történetek érdekelték a leginkább, a személyiség szerepe egy-egy történelmi helyzetben. Egyik nagy kedvencem *Sipos Orbán*, a Jász Múzeum megalapítója, de mellette *Kiss Pál* '48-as honvéd tábornokról, *Szentkirályi Móricz* jász kun kapitányról, vagy *Papp Mór* nagy kun kapitányról is örömmel írtam. Ők olyan történelmi személyiségek, akik emberileg is példaképek lehetnek, amire bizony nagy szükség van napjainkban! Ezért is áll olyan közel hozzám a most megjelent kötet, hiszen a visszaemlékezések az emberi helytállás számos szép példáját őrzi.

- Legnagyobb örömünkre három éve a Boldogházi Hírek szerkesztőségében is köszönhetünk. Sok újdonságot hoztál, melyek is voltak ezek?

- Számomra megtiszteltetés ez az új szerepkör. A *Múltidéző*

rovat kapcsán nagy érdeklődéssel kezdtem annak felderítésére, hogy mit tudhatunk meg fiatal községünk múltjáról. Az interjú pedig új műfajt jelentett számomra, ezáltal más oldalról ismerhetem meg a boldogházi embereket. Újra és újra rájövök, milyen sok értékes ember él ebben a kis faluban.

- Önkéntes tevékenységedről csak a hozzád legközelebb álló emberek tudnak. Mesélj erről, kérlek!

- Nyugdíjazásom után - keresve az új feladatokat - jelentkeztem a szolnoki Önkéntes Centrumba, ahol többféle képzésen vettem részt. A sors újabb, különös fordulata, hogy ismét tanítással, gyerekekkel kerültem kapcsolatba. Hátrányos helyzetű gyerekek tanulását, vizsgára való felkészülését segítettem éveken át. Két- három gyermekkel foglalkoztam egyszerre, ami igazán nagy élményt jelentett. Nem is elsősorban a tanulás volt a legfontosabb ilyen alkalmon, hanem hogy végre valaki őszintén figyeljen rájuk, meghallgassa őket.

- Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a Faluvédő és Szépítő Egyesület oszlopos tagja lettél. Segítesz az augusztus 20-ai és az adventi ünnepség színvonalas megrendezésében, ötleteidet elfogadják. Nyáron együtt festesz, kapálsz az önkéntesekkel. Honnan ez a sok erő?

- Sohasem gondoltam, hogy saját kertemen kívül közterületen is fogok valaha tevékenykedni. Szűcsné Marika lelkesedése nyomán ez ma már természetes. Az egyesületben tevékeny, kedves emberekkel dolgozhatok együtt. Nem kis büszkeséget jelent, ha közös munkánk nyomán megszépül, gazdagodik településünk egy-egy része. Ugyancsak nagy öröm, hogy egy lelkes csapattal részt vehettem két régi kőkereszt felújításában. Ilyenkor úgy érzem, az elmélet és a gyakorlat összekapcsolódik, és egyszer a munkánk eredménye is a község múltjának része lesz majd.

- Nyugdíjas vagy, de inkább azt mondanám szabadúszó. Rengeteget dolgozol, naptárad sűrű programokkal tele. Fáradságot mégsem látunk rajtad soha. Találkozhatsz Veled a TRIÓ-TV-ben, riportot adsz a megyei lapnak... Milyen programok várnak rád a következő hetekben?

- Ezek az elfoglaltságok most a legutóbb megjelent könyvhöz kapcsolódnak. Februárban a kommunizmus áldozatainak emléknapján a Jászberényi Tanítóképző Főiskolán a gimnazistáknak, és a város érdeklődő pedagógusainak tartok előadást. Márciusban a Múzeumi Esték keretében ugyancsak ez lesz a téma a Jász Múzeumban. Május végén a Levéltárban egy Boldogházára kitelepített, akkor még öt éves kislánnyal közösen tartunk előadást. Ősszel pedig a *Jász kunok Kutatása* konferenciára készülök előadással.

- Neved nemrég elhangzott a parlamentben is. Ez hogy történt?

- Dr. Szabó Tamás felső-jászsági országgyűlési képviselő felvetésére május hatodikát a Jász kun Redemptió emléknapjává nyilvánították. Különösen nagy öröm, hogy a képviselők pártkülönbség nélkül, egyhangúlag támogatták ezt az indítványt. A szavazást megelőző hozzászólások egyikében hangzott el a nevem, egy történelmi visszatekintés szerzőjeként.

- Kedves Belluska! Beszélgetésünk során végig az optimizmus, az elszántság, a tettere készség hangján szóltál. Ez a derű, vidámság, végláthatatlan érdeklődés tartson lendületben nagyon sokáig! Köszönöm a beszélgetést!

Zrupkó Ferencné

Bemutakozó

Beszélgetés községünk fiataljaival

Berkó Árpád és felesége, Györgyi több évvel ezelőtt találtak egymásra. Mindketten imádják a vidéki életet, és tisztelői a hagyományok ápolásának. Bio-gazdálkodásukkal is sokak figyelmét felkeltették. Györgyi, amióta csak teheti, igyekszik részt venni a falunk életében. Így tudunk meg róla mindig többet és többet. De talán még sokan nem tudják, mennyire nyitott, minden iránt érdeklődő ember.

Tíz évvel ezelőtt kerültél a Kiskunságból a Jászságba. Azóta Jászboldogházát a szó igazi értelmében otthonodnak tekinted.

Hogy is kezdődött?

Először is megtiszteltetésnek érzem, hogy beszélhetek magamról az újság hasábjain. Kiskunságiként kerültem a Jászságba, melynek előzménye, hogy későbbi férjemmel, Árpáddal megismerkedtem Pakson, ahol a Gastroblues Fesztiválon a szakdolgozatomat készítettem. Mindig szerettem utazni, feltett szándékom, hogy Magyarország összes településére eljussak legalább egyszer. Van egy térképem, ahol jelölöm, hogy hol voltam már. De ezen utazásszeretet ellenére megismerkedésünkig nem jártam erre felé, Jászboldogházáról tehát 2001-ben szereztem tudomást, hogy létezik. 2004-ben házasodtunk össze, s kezdetben sokan feltették nekem a kérdést, hogy megszoktam-e már a faluban, erre mindig az volt a válaszom, hogy nem kellett megszoknom, mert egyből jó volt itt. A másik, amit többször megemlítenek, hogy túl elfogult vagyok, nem is olyan jó ez a falu, amilyenek én látom. De ahogy Tamási Áron Ábelje mondja: „Azért születünk a világra, hogy valahol otthon legyünk benne”. Nekem ez az otthon Jászboldogházát, a boldog jász hazát jelenti, s nagyon fájna, ha el kellene hagynom valaha is.

Gondolom, azért a solti gyökök továbbra is meghatározóak számodra.

Igen, Soltról, a Duna mellől származom, s miután kutattam a családfámat, kiderült, hogy felmenőim már 1800-ban is Bács-Kiskun megyében éltek apai-anyai ágon egyaránt. Én vagyok az, aki elhagyta azt a vidéket, de tévedés ne essék, szülőföldemet is szeretem, és hogy még egy ok legyen Soltra járni szüleim és bátyám, valamint az ő családján kívül, ezért két éve vásároltunk férjemmel egy présházat borospincével a helyi pincefalu legmagasabb „utcájában”, ahonnan gyönyörű a kilátás a Duna túloldalán lévő Dunaföldvárra. Nem messze építettek egy kilátót, és közösségi kemence is van, melynek környéke helyet ad a Szent György napi programoknak. Ott fenn a hegyen sajtósági miliő uralkodik, amit nagyon élvezünk, és két alkalommal már bort is készítettünk. De élni nem élnék Solton, csak Jászboldogházán. A nehézségek ellenére is, mert számomra az elhelyezkedés jelentette/jelenti a nehézséget ebben a régióban, más semmi. De erre lehet mondani, hogy semmi sem tökéletes.

Szembetűnő különbség nyilvánul meg számomra a Kiskunság és a Jászság között a nyelvben. Férjem sokszor viccelődik, hogy ezt ti ott nem tudjátok, de én is elmondhatom ugyanezt. Például itt azt mondják: kas, csíkszedő, metélni, bevásárlókosár, kampó; ezzel szemben a kiskunsági azt mondja: kosár, téasztásúró, vágni, garabó, vonyigó, és sosem mond olyat, hogy búka, birge vagy tablóbál. Ott erőteljesen ő betűvel beszélnek az emberek, ha azon a vidéken vagyok, olykor visszaváltok én is arra a kiejtésre.

A főiskolán művelődésszervező szakon végeztél. Így a kultúra, mindenféle kulturális tevékenység fontos

szerepet tölthet be az életedben.

A kultúra fontos számomra, annak minden fajtájával, vállfajával együtt. Ezt talán az jelzi legjobban, hogy egy kecskeméti mezőgazdasági középiskolában az agrárkultúrával ismerkedtem, mely Kocsis Pálról, Kossuth-díjas szőlőnemesítőnkéről kapta nevét. Ott sajátítottam el többek között a metszés tudományát, amit máig szívesen végzek. Utána egy évig a kiskunhalasi kosárfonó iskola következett néprajzos felhanggal, aztán ismét szorosan a kultúra jegyében teltek főiskolás éveim Egerben, művelődésszervező szakon, filmkultúra szakirányon.

Vallom a permanens művelődés fogalmát, azaz az élet-hosszig tartó tanulást, időnként elvégzek különféle tanfolyamokat, tanulok különféle dolgokat: pl. masszázst, kereskedelem, asztrológia, reiki, meridián torna, s a jövőben is nyitott vagyok az új ismeretekre. Terveim között szerepel egy jobb agyféltekés rajztanfolyam elvégzése, és a sajtókészítésről is jó lenne többet tudni.

Alapvetően elégedett vagyok az életemmel, s ezért gondolatban, imában és cselekedetben igyekszem hálát adni. Eklektikus személy vagyok, lehet. Régen verseket írtam, imádok olvasni - általában 2-3 könyvet olvasok párhuzamosan -, régen versenyszerűen futottam, atletizáltam, mára a kerékpározás a kedvencem. Szeretem a helytörténetet, az ezoterikus dolgokat, homeopátiát, gyógynövényeket, boráztatást, kirándulásokat, zenét, történelmet, filmeket és még sok mást, mert az élet olyan színes.

Egyik legújabb hobbim a pirográffal készített képek (fába égetett képek) készítése, de ez csak télen és rossz idő esetén jöhet szóba. Talán naiv vagyok és szentimentális, néha enyhén megdorgálnak érte és mosolyognak, de én nem szeretnék más lenni, illetve nem is tudnék. Pár éve, miután megismertem a pálmalevelem tartalmát, nagy szerepet kezdett betölteni életemben a jótekonkodás. Rendszeresen támogatom a Hortobágyi Madárkórházat, valamint a Napfény Alapítványt. Volt már olyan is, hogy a Szabad Földből kineéztem egy nehéz sorsú családot, aki segítséget kért, és személyesen adtam át nekik ruhákat és egyebeket.

Szakkolgozatod témája nem volt szokványos, a paksi Gastroblues Fesztiválról írtad. Ennek következménye volt, hogy a tudományos diákköri konferencián 2. díjat nyertél. Nem gondoltál arra, hogy a kultúra ezen területén szeretnél dolgozni?

Megfordult a fejemben ez is, de másképpen alakult az életem. A diploma megszerzése után egy kecskeméti rajzfilm-stúdióban kezdtem dolgozni, mint mozgáspróba operatőr és gyártásvezető. Aztán a házasságom következtében ebben a régióban kerestem munkahelyet, de a szakmában, kulturális területen sajnos nem tudtam elhelyezkedni, ekkor kerültem a jászberényi Electrolux Porszívógyár részlegére, mely mély merítés volt az életből, tapasztalattal telt négy év után tesztelőként onnan jöttem el gyedre. Az igazság az, hogy az ott töltött évek alatt sosem kerestem másik munkát. A gyűjtés után viszont nem tudtam volna és nem is kívántam műszakba járni, nem is beszélve a túlórázásról, mindez nem kisgyermekes anyának való, így a munkanélküliség jött. Ez hosszabb távon senki lelkiállapotának nem tesz jót, főleg ha sokadik helyről utasítják el. De igyekeztem tartalmasan tölteni ezt az időszakot: sok időt töltöttem kislányommal és az állatokkal, ház körüli munkákkal, volt időm a családfakutatásra és önkéntességre is, mindennap főztem, aminek a férjem nagyon örült. Itt is elmondható tehát, hogy minden rosszban van valami jó.

Az elmúlt év novemberétől vezeted a háztáji klubot. Mi a lényege ezeknek az összejöveteleknek?

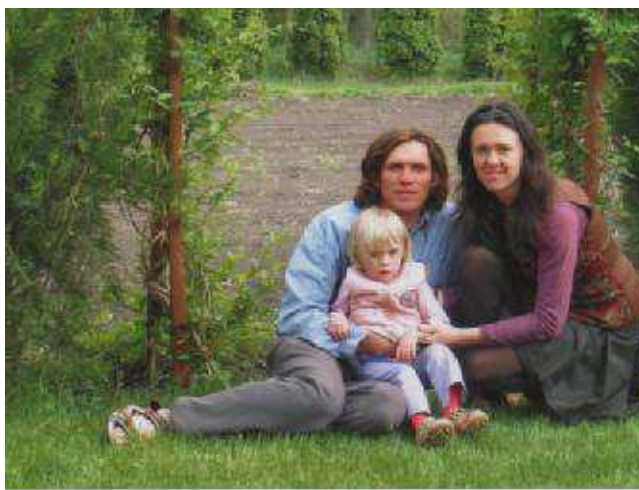
Jelenleg a fenntartható fejlődés, a környezettudatos életmód témakör az egyik, ami nagyon foglalkoztat. Ezért is mertem elvállalni, hogy Szűcsné Kövér Szilvia ajánlására vezessem a klubot, melynek koordinátora a Nemzeti Művelődési Intézet egyik munkatársa. Kicsit szomorú vagyok, mert tapasztalataim szerint kevesen kíváncsiak az ilyen jellegű ismeretterjesztésre, pedig fontos lenne, hogy minél több ember tisztában legyen bizonyos dolgokkal. Az összejövetelek célja bővebb ismeretek megszerzése életünk zöldítésének lehetőségeiről, fontos a tudatosabbá válás több területen is, úgymint vásárlás, hulladékkezelés, háztartás-gazdálkodás, mosószeres használata, hogyan védhetjük ki pl. a tisztálkodó szerekből és bizonyos élelmiszerekből reánk leselkedő mérgező anyagok hatásait, stb. Ez nagyon sokrétű téma, sokat lehetne róla beszélni a Római Klub jelentésétől a vízkonferenciáig.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület vonzza mindazokat, akik Boldogházát még szebbé szeretnék tenni. Tudom, hogy tagja vagy az egyesületnek, és ötleteiddel, munkáddal részese vagy az elért eredményeknek.

Két éve vagyok tagja az egyesületnek, de első velük kapcsolatos tevékenységem még 2007-ben zajlott, amikor az ún. Haranglábnál férjemmel együtt segítettünk betonozni, követ vágni. Aztán néha utaltam számukra pénzt, mert

tetszett a tevékenységük, örömmel fogadtam cserébe a gesztust, a karácsonyi képeslapokat. Egyszer aztán Zámbo-riné Éva néni említette, tőle kérdezték az egyesületi tagok, ki vagyok, mert nem tudják, hogy ki támogatta őket anyagiilag. Ajánlotta, hogy menjek el a közgyűlésre, amit megtettem 2012-ben, s akkor léptem be. Nagyon örülök, hogy tagja lehetek ennek a civil egyesületnek, melynek égisze alatt van lehetőségem tenni a faluért, és még új ismeretségek, barátságok is lehetőség nyílik. Örülök minden megvalósult tervünknek. Az egyesületen kívüli, de a faluval kapcsolatos dolgokban is szívesen vagyok partner. Részt vettem az Alavander kereszt felállításában, és a Székelykapu elkészítéséhez is nyújtottam segítséget.

Kislányod óvodás. Az óvodában mindig rengeteg színes program várja a gyerekeket, amelyekhez szükség van a szorgos szülői kezekre is. Hogy tudsz ebben részt venni?

Emese márciusban lesz 5 éves, most középsős az oviban, ahova kezdetektől szívesen jár. Két foglalkozáson vesz részt, a hittanon és néptáncon. Nagyon szereti a mesekönyveket, a kifestőket, kirakós játékokat. Szívesen nézi a rajzfilmeket, ami nálunk dvd-n és számítógépen történhet, mivel nincs televízió. Az óvodai tevékenységek előkészítésében, megvalósításában mindig szívesen segít. Egy programsorozat keretében tavaly volt nálunk a Maci csoport kecskegídanézőben is. Na-

gyon örültem, hogy vendégül láthattam a gyerekeket.

Sok évig éltél Solton. Solt 7000 körüli lakosával jóval nagyobb település a mi községünknel. A különbség a mindennapokban is biztosan érezhető. Hogyan éled meg ezt a változást?

Bár hivatalosan 25 évig éltem Solton, a gyakorlatban ez kevesebb volt, mivel 9 évig kollégista voltam, diploma után pedig 1 évig albérletben laktam. Solt valóban nagyobb, mint Jászboldogháza, de ez még nem ok arra, hogy ott akarjak élni. 3 főút találkozásánál fekszik, így a szélrózsa bármely irányába könnyen útra lehet kelni, ez régebbi kalandozásaimhoz jól is jött. Nagyon szeretem a mellette elterülő Dunát is, fürdeni, ábrándozni, hajókat és motorcsónakokat bámulni, egy sört meginni a halászlére – ez mind megvalósítható a solti parton. A könyvtára meg egyszerűen csodálatos a Vécsey Kastélyban, rengeteg időt töltöttem ott és a parkjában gyermekkoromban.

Azonban arra is megvan a saját mércém, hogy mit tekintek értéknek Jászboldogházában. Például az ivóvizet, a közbiztonságot, a csendet, azt, hogy a falu szélén lakva gyönyörködhetem a napfelkeltékben és éjszaka a csillagokban, mert a fényszennyezettség kisebb. Kedvencem a Göncöl-szekér és az Orion.

Már főiskolásként arról ábrándoztam, hogy egyszer kecskéim lesznek, ebben szerencsére a férjem is partner lett. Kedves csoporttársaim tudták ezen vágyamat, s nászajándékba kaptunk is tőlük egy párt, s azóta, azaz idén 10 éve,

hogy folyamatosan vannak kecskéink. Tavasztól ősziig fejjük őket, a tejet és a kecskesajtot az ismerősök körében eladjuk, és a gidákat is értékesítjük. Jelenleg brahma tyúkjaink vannak még, melyek szép nagy tojást tojnak, de voltak már fürjeink, gyöngytyúkjaink, magyar kacsánk, fodros tollú libánk, rackánk, gyimesi rackánk és egyéb birkafajták is.

Fontosnak tartom, hogy ha már falun lakunk, akkor legyenek állataink, veteményesünk. Igaz, hogy ez sok munkával jár, de megéri. Ha a kecskéket kikötöm legelni a falu szélére, aztán elindulok befelé, gyönyörködöm a vadvirágokban, és hálát adok Istennek az életemért, ez az én úgynevezett meditációs sétám.

Most kulturális közfoglalkoztatottként dolgozol, ami időszakos munkalehetőséget jelent. Májustól megszűnik ez a lehetőség, mégis mindent pozitívan látsz.

Így igaz. Novembertől lehetőségem nyílt arra, hogy megtagadjam a helyben végzendő munka előnyeit - kulturális közfoglalkoztatottként végzek többedmagammal különféle feladatokat a polgármesteri hivatalban, a könyvtárban és néha a Nemzeti Művelődési Intézetnek. Ez egy újabb lehetőség, hogy a faluért tegyek és dolgozzak, bár tisztában vagyok azzal, hogy a társadalom sok esetben előítélettel viselkedik a közfoglalkoztatással szemben, ami néha zavar.

Pozitív életszemléletű vagyok, gyermekkori betegségeim miatt sokat szenvedtem, s azokon túljutva tudom értékelni az életet, s nem ismerem az unalom fogalmát, sem azt, hogy szürke hétköznapi, hiszen minden nap egy kerek egész. Ha valami rossz történik, azt meg minden biztonnal tanító céllal fordítom utamba a sors.

Végezetül szeretnék megosztani az olvasókkal egy idézetet, mely jól tükrözi életszemléletem: „Egy öregember és a fia

kis gazdaságot műveltek, de csak egy lovuk volt a szántáshoz. Egy napon a ló megszökött.

–Milyen balszerencse! -sajnálkoztak a szomszédok.

–Ki tudja, vajon szerencse vagy balszerencse? -válaszolta a gazda. Egy héttel később a ló visszatért, és öt vadkancát vezetett az istállóba.

–Milyen csodás szerencse! -mondták a szomszédok.

–Szerencse vagy balszerencse, ki tudja? -válaszolta az öregember. Másnap a fia megpróbálta betörni az egyik lovat, de leesett róla, és a lábát törte.

–Micsoda balszerencse! -így a szomszédok.

–Szerencse, balszerencse? -így a gazda. A katonaság minden gazdaságot végigjárt, hogy a fiatalembereket elvigye a háborúba. A gazda fiát nem tudták mire használni, így otthon maradt. Akkor most mi a jó és mi a rossz?”

Kedves Györgyi!

Örömteli, tevékeny éveket kívánok Neked és a családodnak itthon, Jászboldogházán.

Beszélgetésünk alatt több idézettel is alátámasztottad gondolataidat. Hadd köszönjem meg a beszélgetést Wass Albert gondolataival, amelyek talán legjobban illenek a Te személyiségedhez, életfelfogásodhoz.

„Játékaidat elvehetik, ruháidat, pénzedet is elvehetik mások. De nincsen olyan hatalma a földnek, amelyik elvehetné tőled azt, hogy a pillangónak tarka szárnya van, s hogy a rigófűtty olyan az erdőn, mintha egy nagy kék virág nyílna ki benned. Nem veheti el senki tőled azt, hogy a tavaszi szellőnek édes nyírfájlata van, és selymes puha keze, mint a jó tündéreknek.”

Konkoly Béláné

Községünk tisztelt Lakója!

Bizonyára Ön is minden évben rendelkezik befizetett adójának 1 %- áról. Ez Önnek plusz kiadást nem jelent, mivel a munkáltatójuk által levont, és befizetett adó 1 %-át az adóhatóság megküldi az Ön által támogatott alapítványnak. Községünkben A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY megfelel a törvény által előírtaknak.

Alapítványunk a 2014-ben is szeretné folytatni támogató munkáját.

Fő feladatunk tehát, hogy kis községünk gyermekei számára is megteremtjük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetjük.

- Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket.
- Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggyógyozó tábor költségeit
- Biztosítjuk a tanérvégi jutalomkönyveket
- Támogatjuk a kézilabda oktatást, a sportszerek pótlását.
- Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, festékeket.
- Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játékosomagot.
- Szeretnénk hozzájárulni a karatésak és a néptáncosak utaztatási költségeihez is.
- A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást szeretnénk nyújtani.

Számlaszámunk: 69500194-10400250 /Takarékszövetkezetben/

Adószámunk: 19220794-1-16

Köszönjük eddigi segítségét.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány

Régen volt – hogy is volt?

Emlékeim a tanyai életéről, a fiatalságról

Sas Péter barátságos egyéniségét, kedves humorát az utóbbi időben sokan hiányolják a faluban. Sajnos, egészségi állapota miatt egy ideje Miskolcon tartózkodik. Az elmúlt évben megosztotta velünk fiatalságának, a tanyai életnek néhány emlékét. Jobbulást kívánva abban a reményben tesszük közzé, hogy hamarosan ismét közöttünk lehet.

A szerkesztőség

Mi a faluhoz közeli tanyán laktunk, ott nőttem fel, és már gyerekkoromtól fogva megszoktam és meg is szerettem a gazdasági munkákat. Főleg az állatokat szerettem. Volt tehénünk, sok baromfink, és mindig volt két-három anyadisznó is. A tanyán éltük meg a második világháborút, aminek maradandó emléke is volt. Az oroszok egy tankból belöttek a tanyába, a lövedék átment a veranda ajtaján, aztán a szoba ajtaján, de még a ház falán is, és valahol kinn állt meg. Nagyon félelmetes volt, hiszen a véletlenül múlt, hogy nem került senki az útjába. Szerencsére az oroszok nem jöttek be a tanyába, csak egyszer, de az nagyon emlékezetes maradt szegény édesanyámnak. Körülbelül száz tyúkot tartott, ez egy különleges fehér tojóállomány volt. Egyszer Szolnokról jött egy vonat, és valamiért megállt a jelzőnél. Az orosz katonák leugráltak róla, bejöttek a tanyába, és pillanatok alatt összeszedték a tyúkokat. Elvitték mindet, a szép állományból három maradt összesen. Édesanyámat nagyon megviselte ez az eset, de édesapám nyugtatta: - Ne törődj vele, az a fontos, hogy élünk. Édesapám nagyon vallásos ember volt. Nagy szerepe volt abban, hogy 1930-ban Boldogházán fölépült a templom. Vasárnap és ünnepnapokon mindannyian mentünk a templomba. Ilyenkor az volt a szokás, hogy előtte sosem dolgoztunk, bármilyen sürgős munka volt. Amikor a templomból hazajöttünk, utána már lehetett a különböző munkákat végezni.

A tanyán az jelentette a szórakozást, hogy a szomszédok átjöttek beszélgetni, mi fiatalok meg az istállóban kártyáztunk. Pesti Kálmán, Muhari Miska és én néha annyira belefeledkeztünk a játékba, hogy csak a harangszóra eszméltünk fel. Hajnali 5 óra volt, ilyenkor aztán gyorsan aludtunk egy keveset, hiszen fél 7 körül már etetni kellett az állatokat. Édesapámék jártak a Gazdakörbe is, ahol megbeszélték a gazdasági dolgokat, a soron következő munkákat. Mi az Üveges kocsmába jártunk szórakozni. Szerettem biliárdozni, és ott is gyakran kártyáztunk, de nagy bálók is voltak. Ma is szívesen gondolok vissza ezekre az időkre. Nem volt semmi gondunk, önellátók voltunk. Szinte minden élelem alapanyagát magunk állítottuk elő.

Aztán nehezebb lett az élet. Édesapámnak 23 hold földje volt, így nem minősült volna kuláknak, mert 25 holdtól számított annak valaki. De nagyon jó földek voltak a tanya körül, magas volt az aranykorona értéke, és ezért lettünk mi is kulákok. Nagyon komoly beszolgáltatási kötelezettségek voltak, és aki nem tudta teljesíteni, előfordult, hogy börtönbe zárták. Ezért volt olyan eset, hogy édesapám kénytelen volt valahol megvenni, amit be kellett szolgáltatni, csak így tudta teljesíteni. Aztán végül a tanyából szinte mindent elvittek, amit csak lehetett, beszolgáltatás vagy büntetés címén.

Az 1951-es kitelepítésre úgy emlékszem vissza, hogy pártunk és kormányunk elrendelte a tanyák kijelölését a kulák-

Az egyik kedves cicával 2013 áprilisában

nak minősített gazdánál. Nekünk is hozták a határozatot, hogy egy szobát ki kell takarítani, mert jön majd egy család. Megérkezett Kunz Román, a felesége, a fia és a lánya. Így aztán én abban az időben az istállóban aludtam, ahol már akkor központi fűtés volt, az állatok bemelegítették az istállót. Jó kapcsolata volt a családdal, láttuk, milyen szerencsétlenek, s ahogy tudtuk, segítettük őket. Mindenüket elveszítették, szinte csak a ruhájukat hozhatták magukkal. Ezt szerintem nem is lehetett később kárpótolni.

Én nem sokáig laktam velük, mert más fontos beosztást kaptam, munkaszolgálatos lettem. Ide az „osztályidegenek” gyerekeit vonultatták be. Felsorakoztattak minket, és azt mondták, hogy fegyveres szolgálatra megbízhatatlanok vagyunk. A szénbányákra ez nem vonatkozott, azt a munkát ránk merték bízni. Civilekhez voltunk beosztva, lényegében az ő segédjeik voltunk, hiszen mi akkor láttunk először ilyen munkát. A robbantás például külön tudomány volt. Annyira kemény volt az anyag, hogy csak robbantással lehetett előre haladni. Másfél évig dolgoztam a bányában, aztán hazaengedtek, és újra itthon gazdálkodhattam a tanyán.

Apám természete olyan volt, hogy igyekezett tudomásul venni mindazt, amin nem tudott változtatni. Így volt a tsz-szervezés idején is. Azt gondolta, ha jól csinálják, akkor jó lesz, ha nem, akkor nem. Nem volt könnyű, hiszen az ember ragaszkodott volna a tulajdonához. Ha nem tudott valaki alkalmazkodni, az nagyon sokat szenvedett ezekben az időkben. Mi 1959-ben léptünk be a tsz-be, én kezdettől a növénytermesztésben dolgoztam. Később elvégeztem egy növényvédelmi iskolát, és brigádvezető lettem. Jó kapcsolatban voltam a főnökökkel és a munkatársaimmal is. Édesapám példáulja segített, ha már így alakult, igyekeztem megtenni, amit lehetett, és próbáltam elfogadni, ami van.

Sas Péter

Édesanyám a tyúkokkal a tanya udvarján

Visszaemlékezés a csíkosi iskolára

Én 1926-ban kezdtem iskolába járni. Az ott szerzett emlékek elkísérnek egy életen át. A Pócz tanya, ahol felnőttem nem volt messze az iskolától de ennek a közelében voltak még Póczok, Szatmáriak, Beszteriek, Gömöriek, Szaszkok és a Tápióból a Nagyk, Dalmadiak, Hudrák, Hájasok és még sok-sok család, akiket csak az 1963-as árvíz tudott elűzni erről a vidékről.

A tanító (ha jól emlékszem a nevére) Imricsek József volt abban az időben. Két fiú (László és Tibor) valamint egy lánygyermekük (Julianna) volt. Cseléd is segített a háztartásban. A tanító úr jó viszonyban volt a nevelő szüleimmel (akik a korán elhunyt szüleim testvérei voltak). Eljártak egymást köszönteni és a nevelőapám, valamint Szatmári De-me gyakran megajándékozta az általuk lőtt vaddal, ami főként nyúl volt. A tanítólakás 2 szobából, konyhából és cselédszobából állt és innét át lehetett járni a tanterembe.

Imricsek József erősen nemzeti érzelmű, igaz magyar ember volt aki sok szép hazafias dalra megtanított meg bennünket. Emlékszem a „Szóke Tisza haragjában megáradt ..”, a „Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország.” vagy a „Székely asszony az én anyám, sír a szíve lelke, hogy a magyart az Úristen ennyire megverte...” és még számos, Erdélyt méltató és Trianont elítélő daloktól zengett az iskola környéke. Ami gondozott, virággal, gyümölcsfával és zöltség növényekkel beültetett szép része volt a csíkosi határrésznek. Az iskolát drótkerítés és nyírott koronátóvis sövény vette körül, amit kellő gondnal ápolt a tanító úr. Egy tanyteremben voltunk, esetenként hatvanan és az első években egész napunkat az

Nagy Kálmánné (napjainkban)

iskolában töltöttük. A tanítónk szigorral de jó szívvel viselte gondunkat. Nem hiányzott azonban a pálca sem, és a rosszkedvűk megismerhették a mogyoróvessző nevelő hatását is.

Ennivalót vittünk magunkkal. Kinek mire nyílt lehetősége. Legtöbbször főtt krumplit, görhét, kukoricamálét hoztak, és a kenyér egy kis hagymával vagy sajttal már igazán fősleges eledel volt. Otthon azután valami főtt étel, vagy tejtermék várt bennünket. A többség helyzete ínséges volt. Részben a szegénység, részben a takarékoság a vagyoni gyarapodás okán.

Úgy emlékszem, hogy az iskolával szemben volt a gazdakör, ahová a felnőttek többnyire a téli időszakban kártyázni, beszélgetni, de táncos mulatságra is eljártak. Bár nem volt szabad szeszest italt bevinni, mégis meglették a módját egy kis iszogatásnak, mert valaki mindig vitt italt és ott árulta dugiban. Vasárnap délután a fiatalok népesítettek be a gazdakört, énekeltek, táncoltak a citera, a tangóharmonika vagy a furu-

lya szavára, de rendszeres előadók voltak a jánoshidai muzsikuss cigányok.

Gyakran jártunk kirándulni a Sas-tanyára, ahol a nagyra nőtt csalán fájdalmas kiütéseket okozott, ha nem vigyáztunk. Főleg a pajkos fiúk, közöttük a nálam egy évvel idősebb Béla bátyám is szenvedtek ettől.

A templom, szemben az iskolával, a lelki nevelést jelentette úgy gyermek, mint felnőtt részére. Misézni Berényből a Barátok templomából jártak ki és többnyire kéregettek, elemőzsiát gyűjtöttek a rend számára. A templom az 1800-as években állítatott Dalmadi kereszt mellé épült. Az Úr szavát egy haranglábra szerelt kis harang hirdette.

Az igazi nagy ünnep a Rózsafüzér búcsú volt. Október első vasárnapján apraja-nagyja ment a misére, majd utána egy kis szórakozásra nyílt lehetőség az árusok között.

Boldog, vidám időszak volt ez az életemnek. Lassan felnőttem, férjhez mentem, és Boldogházára a férjem családjához költöztem, de a Csíkosba, Kutyinába ezután is lejárunk, amíg az ott lakókat a víz el nem üldözte az otthonukból. Mára a régidőkből csak az emlékek maradtak. Azért, hogy az utánunk jövők, de mi magunk is emlékezhessünk arra és azokra, akik ott éltek, dolgoztak és imádkoztak, jó gondolatnak találom és anyagilag is hajlandó vagyok támogatni egy emléktábla és egy fakeszt elhelyezését az iskola és a templom helyén vagy annak a közelében.

Elmesélte : Nagy Kálmánné, született Pócz Margit 2013 decemberében, 93 éves korában.

Lejegyezte fia: Nagy Kálmán

Nagy Kálmánné a sógornőjével

a bátyjával 1965-ben

Egyszer volt, hol nem volt...

Régen a mesék így kezdődtek, s én is így emlékszem vissza egy régi eseményre. Talán 57 évvel ezelőtt történt. Menyhartné Marika néni elhatározta, hogy színjátszó csoportot hoz össze az általános iskolás gyerekekből. Ki is hirdette, hogy szeretné betanítani a Csipkerózsika című mesejátékot. Megkezdődött a válogatás. Mintegy 5-6 főszereplőre és sok-sok mellékszereplőre volt szükség. Néhány főszereplő kiválasztása (királylány, királyfi) kettős szereposztásban történt. Óriási volt a várakozás, mert mindenki nagyon szeretett volna szerepelni. A főbb szereplőket az akkori hetedik és nyolcadik osztályos tanulókból válogatták össze, a többiek az egész iskola idősebb-fiatalabb tanulói közül kerültek ki.

Megtörtént a szereposztás. A királylány Simon Margit, a királyfi Tóth József (Sanyi), a vándor lantos Bata Boriska volt. Voltak tündérek, boszorkányok és még több mellékszereplő, pl. kukta, szakács, stb. Én is érintett voltam, rám osztották a főboszorka megformálását. Nagyon örültem, hogy lehetőséget kaptam.

Ettől kezdve megindult a munka. Marika néni a gyerekekkel a szerepeket gyúrte, majd próbáról próbára sulykolta a fejünkbe a szöveget. A szövegértés és tanulás után kezdődött a karakterek megformálása. Ez sem volt egyszerű feladat. Ez alatt a szülők a jelmezek összegyűjtésével, megvarrásával foglalkoztak. Előkerültek a fiókokból a régi menyasszonyi ruhák, fátylak a királylány és a tündérek ruháihoz. Nagyanyáink szublótjaiból pedig a boszorkányok öltözkészéhez alkalmas ruhadarabok. Marika néni nagyon megtanította velünk a szöveget, hogy nehegy leégjünk az előadáson. A szereptanulás annyira jól sikerült, hogy még ma is emlékszem a szövegre. Ízelítőül egy rövid részlet:

„Figyeljeteek reám apró boszorkányok,
A várdombok útján két idegent látok.
Az egyik vándorlantos, másik egy királyfi,
Tüskevár kapuján akarnak átmászni.
Csípjéteek, szúrjáteek, mardossáteek őteek,
Eresszeteek belé minden ölő mérget...”

Az előadás bemutatására az „Üveges-féle”, mozi-helyiségül is szolgáló nagyteremben került sor. Hatalmas siker volt. A szülők is büszkék voltak ránk. Már a főpróbán is tele volt a terem. Néhány fénykép megörökítette a szereplőket. Az én tulajdonomban az itt látható csoportkép van, amin a következő szereplőket láthatjuk:

Felső sor, balról jobbra: Plichta Anikó, Bata Borbála, Simon Margit, Tóth József (Sanyi), Balla Maca, Bazsó Muci.
Alsó sor: Hanusz Erzsébet, Menyhart Elluska, Papp Mária, Farkas Edit, Szörös Veronika, B. Baranyi Erzsébet, Nagy Mária, Tóth Judit.

Számomra nagyon szép emlék, hisz az előadás után sokan gratuláltak. Igaz, az én szerepem egy negatív szerep volt, de nem emlékszem arra, hogy akkor engem mint gyereket, ez megviselt volna. Csak a sikernek örültem.

Az ötvenes években működött a községben felnőtt néptánc-csoport és felnőtt színjátszó csoport is. Arra emlékszem, hogy a felnőttek Molière Fösvényét játszották. Ezek az események a falu életét színesebbé, vidámabbá tették.

Remélem, másnak is okoztam ezzel a visszaemlékezéssel egy kis örömet.

Orczi Imréné

EZERNYI ÖLTÉSSSEL

Kerekes Antalné két szép munkájával vett részt a gobelin kiállításon. Otthonában gondosan varrt csendéletek, tájképek díszítik a falakat, de elkészítette már a gobelinezők körében népszerű *Lilaruhás nőt* is. Jutka csak öt éve, nyugdíjba vonulása után kezdett gobelint varrni. Első alkotása két kedves kiskacsa volt, s az első öltéseket *Turócziné Manyi néni* tanította meg neki. Szeretettel emlékezik rá ma is, szívesen ment hozzá tanácsért, s mivel mindketten jánoshidi származásúak voltak, közös téma is volt bőven. Sokat tanult tőle, s amikor végleg eltávozott, menyje, Erika is sokszor segített, tanácsot adott

Kerekes Antalné két kedves alkotásával

egy-egy bonyolultabb minta esetén. Jutka korábban nagyon sok hímzést, kézimunkát készített, de az első gobelin elkészítése után ez lett a kedvenc időtöltése. Leköti a figyelmét, szívesen foglalkozik vele, főként a hosszú téli estéken, ame-

lyeket férje halála óta sajnós egyedül kell töltenie.

Legszívesebben tájképeket varr, de közel állnak hozzá a csendéletek, virágok is. Egyedül az emberi arccal nehéz megbirkózni, azt mondja, ott egy-egy öltés is megváltoztatja a kifejezést. Nincs kedvenc alkotása, amikor elkészül, mindet szeretettel nézegeti. Szívesen készítené több gobelint is, de nagyon drága az alapanyag és a keretezés is komoly összeget jelent. A képek közül többet elajándékozott már a családtagoknak.

Jutka számára a család, a gyerekek, unokák mellett a nyugdíjas klub jelent tartalmas kapcsolódást, olyan közösséget, ahová mindig szívesen megy, ahol jól érzi magát.

dást, olyan közösséget, ahová mindig szívesen megy, ahol jól érzi magát.

Papp Izabella

A z első kép Manyi néniire emlékezteti

Tisztelt Boldogháziak! Tisztelt Adófizető!

Szeretnénk köszönetet mondani azoknak a tisztelt adófizetőknek, akik az elmúlt évben, adójuk 1 %-át a **Faluvédő és Szépítő Egyesületnek** ajánlották. Ily módon hozzájárultak munkánk eredményességéhez. Az Önök felajánlásai nyomán az elmúlt évben a Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára 148 ezer forintot utalt az APEH.

Jászboldogháza Faluvédő és Szépítő Egyesülete ezúton kéri a Tisztelt Adófizetőt, hogy a **2013. évi személyi jövedelemadója 1 %-ának felajánlásával** járuljon hozzá egyesületünk 2014. évi eredményes működéséhez.

Önnek semmibe sem kerül ez a felajánlás, mégis lehet, hogy ez az összeg segít abban, hogy egy-egy elképzelésünket megvalósítsuk, gazdagítva, szépítve vele községünket.

Ha Önnek nem áll módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet bármilyen összeggel, ezt megteheti a helyi Takarékszövetkezetben a **Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel, vagy személyesen az egyesület elnökénél.

Tisztelt Adófizető!

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának 1 %-ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatja.

Adataink:

A kedvezményezett neve: Faluvédő és Szépítő Egyesület

A kedvezményezett adószáma: 18831865-1-16

Ha Ön önadózó, kérjük, adóbevallásával együtt küldje el rendelkező nyilatkozatát az APEH részére

Támogatását előre is köszönjük!

Tisztelettel: Faluvédő és Szépítő Egyesület

HÍREK A FOCIPÁLYÁRÓL

A tavaszi szezont a 3. helyről várja csapatunk, reméljük a bajnokság végén is sikerül a dobogón maradnunk, bár mindannyian tudjuk, hogy ez nem lesz egyszerű. Hazai pályán folyamatosan rangadók várnak ránk-sorrendben: Jászládány, Tiszaföldvár, Kunszentmárton, Kunhegyes, Jászfényszaru idegenben pedig sosem egyszerű megszerezni a 3 pontot. A téli szünetet teremfocizással töltöttük, részt vettünk az MLSZ által rendezett teremlabdarúgó bajnokságon, sikerrel vettük a két fordulós selejtezőt, ahol 8 selejtező mérkőzésen sikerült megelőzni Jászberény, Jászárokszállás, Jászfákóhalma csapatait és a későbbi győztes Tiszafüred mögött a második helyen jutottunk az elődöntőbe, amit Túrkevény rendeztek meg. Innen már nem sikerült a bravúr, a döntőbe jutás, de becsülettel helytálltunk, és szoros mérkőzéseket játszottunk, nem adtuk könnyen magunkat. Elődöntős ellenfeleink: Szajol, Fegyvernek, Jászfényszaru, Kunhegyes. Ezenkívül a Sportegyesület keretein belül decemberben és januárban teremlabdarúgó bajnokság került megrendezésre a helyi tor-

nateremben, amelyre 10 csapat nevezett. Hat boldogházi csapat mellett érkeztek csapatok Jánoshidáról, Jászfényszaruról, Jászsószentgyörgyről és Alattyánról is. Újfént bizonyosodott, hogy sok embert mozgat meg a labdarúgás, legyen szó játékosról vagy szurkolóról egyaránt. Terveink között szerepel júniustól szeptemberig 4-5 strandlabdarúgó torna megrendezése a boldogházi strandon. Szokásos téli felkészülését január harmadik hetében kezdte az ifjúsági, valamint a felnőtt csapat, heti 2-3 edzéssel. Eleinte termi edzésekkel készültünk, bár ezeket a jövőben szinte teljesen elfogjuk hagyni mivel a boldogházi terem nem megfelelő a rossz talajborítás miatt, emiatt számos sérülés történt. Két hét után már a kinti pályán zajlottak az edzések esőben, hóban, szélben, fagyban, de akik jelen voltak, becsülettel tették a dolgukat. Kiegészítésképpen többször voltunk a jászberényi futófolyosón is edzeni, itt erősítő gyakorlatokat és állóképesség fejlesztést végeztünk kiváló körülmények között.

Edzőmérkőzések:

Jászboldogháza-Jászárokszállás 0-8
Jászboldogháza-Jánoshida 3-4
gólszerzők: Merse, Bodor, Juhász A.
Újszász-Jászboldogháza 4-1
gólszerző: Kisémet
Jászboldogháza-Tápiószele 7-2
gólszerzők: Kisémet, Gömöri B.,
Ézsiás, Muntyán, Pilisy, László, Merse

Márciusi mérkőzések:

9-én Jászboldogháza-Jászládány
16-án Tiszapüspöki-Jászboldogháza
22-én Jászboldogháza-Tiszaföldvár
30-án Szászberek-Jászboldogháza

Érkezők: Merse Ferenc (Tápiógyörgye), Muntyán Gergő (Jászdózsza)

A bajnoki nyitány előtt még egy edzőmérkőzés vár ránk Újszilvás csapata ellen.

Szeretettel várjuk szurkolóinkat a tavaszi mérkőzéseken!
HAJRÁ BOLDOGHÁZA!

Bodor Máté

LEHEL KÜRTJE - A JÁSZSÁG SZIMBÓLUMA

Jászberényben a Jász Múzeumban lévő Lehel-kürt a magyar nemzet féltve őrzött kincse, a jászok nagy becsben tartott ereklyéje. Az évszázadok során különleges szimbólummá vált, s minden jász település, így Jászboldogháza címerében is szerepel.

„A finom mívű elefántcsont kürt – amelyet egyaránt neveznek Jászkürtnek és Lehel kürtjének – még ma is nagyon sok titkot őriz. Legendás múltja, páratlan szépsége, fenséges hangja és díszítésének titokzatossága megbabonázza a látogatókat” – írja Hortiné dr. Bathó Edit a Lehel kürtől szóló legújabb ismertetőben. De vajon mi a története, s hogyan vált a jászok legfontosabb jelképévé?

A Lehel legenda valós történeten alapszik, amely az idők során fokozatosan változott, mesebeli elemekkel színesedett. Története a honfoglalás korába vezet el bennünket. A magyarok a 896-os honfoglalást követően is folytatták hadjárataikat a környező közeli és távoli országokba. Egyes csapataik eljutottak az Atlanti-óceánig, mások pedig a Balkán-félszigeten át egészen Bizáncig. A győztes hadjáratoknak 955-ben az *augsburgi ütközet* vetett véget. A sorsdöntő csatára a város melletti Lech mezején került sor, ahol a német seregek súlyos vereséget mértek a magyar csapatokra. Három vezérüket, *Lehelt*, *Bulcsút* és *Súrt* elfogták és a császár elé vitték, aki halálra ítélte őket. Ez a történelmi esemény az alapja a Lehel mondának, melynek elemei már Anonymusnál is megjelentek. A 14. században Kálti Márk a Képes Krónikában így örökítette meg a történetet: „Elfogták ezen a helyen Lél és Bulcsút, a jeles kapitányokat, s a császár színe elé vezették őket. Megkérdezte a császár, miért olyan kegyetlenek a keresztényekhez. Felelték: -Mi a magaságbeli Isten bosszúja vagyunk, ő küldött minket rátok ostorul. Mondotta a

császár: - Válasszatok magatoknak olyan halált, amelyet akartok! Szólt erre Lél: - Adjátok ide kürtömet! Hadd fújjam meg előbb, aztán felelek. Odaadták a kürtjét, s amikor nekikészült a kürtfúvásnak, a császár közelébe lépett, s oly erővel vágta homlokán a császárt, hogy – mondják – a kürt eltört, a császár pedig behalt ebbe az egyetlen ütésbe. Mondotta neki Lél: - Előtem jársz, és szolgám leszel a másvilágon! Azt hiszik ugyanis a szittyák, hogy akiket életükben megölnek, a másvilágon nekik szolgálnak. Nyomban lefoglák és Regensburgban bitófára akasztották őket.”

Ez a legenda az idők múltával összekapcsolódott a Jászságban őrzött, ereklyeként tisztelt kürttel. A néphagyomány és a 17-18. századi történetírók munkái nyomán a Jászkürtöt egyre inkább Lehel vezér kürtjeként kezdték emlegetni.

A kürt eredetével, történetével nagyon sokan foglalkoztak azóta is. Jelenlegi ismereteink szerint a Jászkürtként ismerté vált, a bizánci díszítőművészet elemeit tartalmazó díszesen faragott elefántcsont kürt a 12. század második felében készült Magyarországon, vagy Kijevben. Méltóságjelvény volt, de nincs arra vonatkozó adat, hogy valóban Lehel vezéré volt. Nem ismeretes, hogyan és mikor került Jászberénybe. Feltételezhető, hogy ajándékozás révén került valamelyik jász vezérhez, általa pedig a Jászság területé-

re. A jászok azonban kezdettől magukénak tekintették, úgy tartották, hogy Lehel seregében jászok is harcoltak, s a legenda nyomán hitték, hogy a kürtön lévő csorbulás és repedés a császárra mért ütés következménye.

A kürt a 17. századtól a jászok fontos jelképévé vált, a Jászság egységét, kiváltságos helyzetét szimbolizálta, és különleges becsben tartották. A 17-18. század folyamán a jászberényi nagytemplom falán függött, a 19. század

elejétől a városházán helyezték el, 1874-től pedig a város által alapított Jász Múzeum őrzi.

A kürt a jászok legfontosabb ereklyéjeként kezdettől fogva a jász kapitányok és főkapitányok méltóságjelvénye volt. Ünnepeles alkalmakkor oldalukon, vagy vállukon viselték, a jász kapitányok temetésekor pedig a koporsójukra helyezték. A jászok különleges vendégeiket a kürtbe helyezett kis fém pohárból itatták meg borral. A kürt mitikus erejéhez kapcsolódik az a hiedelem, hogy *aki abból Zagyva vizet iszik, azon nyomban jásszá válik*. A kürtöt jeles alkalmakkor ma is megszólaltatják. A hagyományok újjáéledésével ismét betölti a méltóságjelvény szerepét, hiszen a jász kapitányok avatásának nélkülözhetetlen kelléke.

A Lehel kürt legendája *Petőfi Sándor* is megihlette. Amikor ifjú feleségével, Szendrey Júliával látogatást tettek a jászberényi rokonoknál, maga is megcsodálta a híres ereklyét. Olyan nagy hatással volt rá, hogy elhatározta,

A Képes Krónika havasi kürtként ábrázolja Lehel kürtjét

egy eposzt ír majd róla. Ez azonban csak töredék maradt. Egy strófa a műből:

„Nem nagy hírű város Jászberény városa,
És itt a nyakam, hogy nem is lesz a' soha,
De van abban egy kürt, van annak nagy
híre,

Akkora, hogy nem fér a jászok földére.
Kiterjed észak, dél, nyugat és keletre,
Mint a Tisza, mikor szűk neki a medre,
terjed a némettől a székely világig,
A lengyel határtól egész a horvátig.”

Jászberény címere a kürttel

A jász települések már a legkorábbi pecsétnyomóikon is ábrázolták a kürt-

töt, s később a jászsági pecsétek, címerek elengedhetetlen jelképévé vált a Lehel-kürt. Jászboldogháza címérét Gerhát Károly tervezte 1995-ben, melynél a kürt a címerpajzs fölött látható.

A kürt ábrázolása ma már nagyon sok helyen, sokféle formában megjele-

Jászboldogháza címere

nik. Hiteles minta alapján változatos anyagokból, így kristályból, porcelánból, de égetett cukorból is készül a híres Lehel-kürt. Községünkben Juhász-né Terike is tervezi, hogy a közeljövőben égetett cukorból elkészíti a kürtöt, melyhez már meg is vásárolta a mintát.

A Jászkürt vagy Lehel-kürt titkait sokan, sokféleképpen próbálták már meg-

fejteti. A legenda és valóság elemeinek pontosítása, az eddigi kutatások eredményeinek tudományos igényű összegzése Selmeczi László: *Nemzeti ereklényünk a Jászkürt* (Jászberény, 2008) című, számos fotóval, ábrával díszített szép kivitelű könyvében olvasható.

Papp Izabella

Nagy Albert jász kapitány a Lehel kürttel 2006-ban, a XII. Jász Világtalálkozóon Jászboldogházán

KÖNYV A JÁSZSÁGI SZŐLŐTERMESZTÉS RŐL

Jász Múzeumért Alapítvány **2014 májusában**, a Jász Múzeum fennállásának 140 éves évfordulója alkalmából tervezi megjelentetni

Bathó Edit: A szőlő termesztése a Jászságban

című monográfiáját. A B/5-ös formátumú, keménytáblás, 220 oldalas, 150 fekete-fehér és színes fotót tartalmazó könyv teljes áttekintését adja a jászsági szőlőtermesztés ötszáz évének.

Sajnos, a Jászság nagy múltú szőlőtermesztését ma már csak néhány út menti szobor, az elárvult szőlőskertek, és az emlékezet őrzi. Ezért is fontos a készülő kiadvány, amely maradandó emléket állít az egykor virágzó jászsági szőlőtermesztésnek.

A könyv előfizethető **2014. március 31-ig** a *Jász Múzeumban*, Jászberényben, illetve Jászboldogházán Papp Izabella, Árpád u. 3.

Tel.: 57 460 161

Rólunk írták...

Új Néplap 2014. január 9.

Részletes tervet dolgoznak ki a költöztetésre Boldoghá- zán

Jászboldogházán felújítják a helyi egészségház épületét. Mint azt Szűcs Lajos polgármester elmondta, a várhatóan tavasszal kezdődő munkálatok előtt részletes tervet készítenek annak érdekében, hogy a háziorvosi rendelő, a fogorvosi rendelő, valamint a védőnői szolgálat helyiségének rekonstrukciója idején is zavartalan legyen a lakosság ellátása. A munkálatok idejére a település más pontjaira költöztetik a rendeléseket. Ez idő szerint a költöztetést, nem utolsósorban pedig a beruházáshoz szükséges szerződéseket, a közbeszerzési eljárást készítik elő. Az épület felújításra száz százalékos támogatott pályázatot nyert a település, és összességében mintegy negyvenmillió forintot költhetnek el a munkálatokra.

- Jelentős lépésként értékeljük a község életében az egészségház felújítását, régóta szeretnénk volna felújítani az épületet. Korábban, öt évvel ezelőtt is pályáztunk a cél megvalósítása érdekében, akkor azonban nem nyertünk támogatást a megvalósításához – mondta a polgármester. Az időjárástól függően a tavaszi hónapokban látnak hozzá a kivitelezéshez, amit augusztus végére szeretnénk befejezni.

Új Néplap, 2014. január 9.

Ismét támogatnák a lakáshoz jutást

Jászboldogháza képviselő-testülete ismét szeretné támogatni a fiatalok lakáshoz jutását a településen. Korábban létezett ugyan hasonló ösztönző rendszer, de az utóbbi időszakban ennek finanszírozását nem tudta felvállalni a település. Egyelőre még nem határozott a kérdésben az önkormányzat, a terv ugyanakkor az, hogy 500 ezer forintos támogatást adnak a lakásvásárláshoz, ha a faluban telepednek le a fiatalok, amit csak abban az esetben kell visszafizetnie a párnak, ha meghatározott időszakon belül nem születik gyermekük.

Új Néplap, 2014. január 9.

Rendbe teszik a strand környezetét

Pályázati támogatás segítségével újíthatják meg a jászboldogházi strand infrastruktúrájának egy részét. Összesen 15 millió forintot költhetnek ugyanis a létesítmény kerítésének rendbetételére, illetve a strandon belül található járdák javítására, kiépítésére.

Új Néplap 2014. február 15.

Várhatóan kiegészítő támogatásra lesz szükség

Várhatóan a jövő héten fogadja el ideai költségvetését Jászboldogháza képviselőtestülete. Egyelőre több módosító javaslat hatásait számolják át annak érdekében, hogy minél kevesebb hiánnyal kelljen tervezni az idei büdzsét. Szűcs Lajos polgármester elmondta, hogy az eddigi ismereteik alapján – igaz kisebb mértékben mint tavaly – mindenképpen

szükségük lesz majd az úgynevezett kiegészítő költségvetési támogatásra ahhoz, hogy a település intézményeinek működtetését finanszírozni tudják. Az alapvető fejtörést az okozza, hogy az egyes feladatok mellé rendelt normatív finanszírozás nem fedezi az adott tevékenységre fordított összegeket. – Bevételeinket úgy próbáljuk tervezni, hogy a lehető legkisebb költségvetéssel működtetni tudjuk az intézményeket – tette hozzá Szűcs Lajos -, de így is mintegy öt millió forintos kiadás fedezete hiányzik. Ezt kell majd év közben kiegészítő támogatással fedezni – tette hozzá.

Új Néplap 2014. február 15. szombat

Idén ismét pályáztak a burkolatcserére

Jászboldogházán régóta szeretnék felújítani a helyi tornacsarnok épületében a padlóburkolatot. Több pályázatot is beadott már az önkormányzat ennek érdekében, de eddig eredménytelenül. az iskolát ugyan a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működteti az elmúlt év januárjától, ugyanakkor a tornacsarnok épülete az önkormányzat tulajdona maradt. A település önkormányzata a héten ismét beadta a pályázatot. Összességében 25 millió forintot remélnék a pozitív döntéstől, amely összegből a burkolat cseréje mellett a hőszigetelést is megoldanák az épületben.

A HÍR TELEVÍZIÓ JÁSZBOLDOGHÁZÁN

A Hír Televízió Soroló című mezőgazdasági műsorában a közelmúltban három, községünkéről készült riportot, tudósítást láthattak a nézők.

2013. december 22-i adásban egy nagy gazdaságot, a CID Kft –t mutatta be *Pap Béla* a Kft vezetője. Elmondta, hogy a 410 hektárnyi területen növénytermesztéssel foglalkoznak, búzát, repcét, kukoricát és napraforgót termesztene. Miután tárolásra helyben nincs lehetőség, így a termés egészét értékesítik. Az alacsony árak miatt az ideai árbevétel mindössze egyharmada volt az előző évinek. A téli pihenő után a legközelebbi munka február végén a műtrágyázás lesz, amihez a műtrágyát már megvásárolták.

December 25-i adásban egy fiatal gazdálkodóval, Szűcs Gergővel készült interjú. Az adás rövid tartalma szerint: „A huszonéves fiatalember úgymond belenőtt az állattenyésztésbe. Már gyermekkorában is gondozott állatokat. Most éppen egy tanyagazdaságot alapít, amelyben félszáznál is több bika nevelését képzei el. A határban már mindent elvégzett, de most is dolgozik a könnyűszerkezetes istálló építésén napkelte-től napnyugtáig.” Gergő beszélt a tanyaprogramról, a pályázati lehetőségekről, és a további terveiről is.

2014. január 9-én Szűcs Lajos polgármester adott tájékoztatást az előző év legfontosabb eredményeiről. Kiemelte az összekötő út felújítását, amire 30 év óta vártak a település lakói. Beszélt az óvoda felújításról, a strand melletti kemping és strandfoci pálya megvalósításáról. Az ideai tervek között

szerepel az önkormányzati intézmények, elsősorban az egészségház felújítása, az egyháztanács pedig a templomfelújítást végzi. Tervezik a jövőben a szennyvízberuházást is, ami pályázati forrással lehetséges. Szűcs Lajos elmondta, hogy a közmunka program a községben mintegy 70 fő foglalkoztatását biztosítja, közülük 20 fő jelenleg képzésen vesz

részt. Az önkormányzat sok olyan feladatot meg tud oldani a közmunkások bevonásával, amire egyébként nem lenne lehetőség, és fontos szempont, hogy nem munka nélkül kapnak fizetést az emberek. Ugyanakkor arra ösztönzik őket, hogy keressenek elhelyezkedési lehetőséget.

Népi megfigyelések az időjárásban

Sok-sok időre visszatekintve az emberiség fejlődésének korai szakaszában az ember szinte még együtt lélegzett a természettel. Az időjóslások, az állandó megfigyelések, közvetlen tapasztalatok eredményei voltak.

A vidéki emberek sokféle előjeltől tudnak következtetni az időjárás változásaira.

Például azt tartják, ha köd van, három napon belül csapadék hullik, vagy ha vörös az ég alja szél lesz. Az év egyes napjaihoz fűződő időjóslások többnyire névnapokhoz vagy naptári ünnepekhez kötődnek, ezek közül a legismertebbeket rigmusokkal is megörökítették.

- ♦ Ha Vízkeresztkor (január 6.) a kerékvágásban megindul a víz, akkor nem lesz hosszú a tél, ha pedig Vince napon (január 22.) derült, napos az idő, akkor jó lesz a termés, az erről szóló mondóka így hangzik:

*Hogyha szépen fénylik Vince,
Megtelik borral a pince,
Gabonával pajta, csűr,
Mihály így jó, édes bort szűr.*

- ♦ Piroska napján (január 18), ha fagy, negyven napig fagy.

- ♦ A január 25-i Pál napját pálfordulásának tartják, ugyanis az évnek ez az egyik leghidegebb napja, ezután már enyhülés várható.

- ♦ Gyertyaszentelőn (február 2.) ha süt a nap, akkor még kemény tél jön. Erről a napról több népi hiedelem is ismert, az egyik legelterjedtebb megfigyelés főszereplője a téli álmodó medve, amely Gyertyaszentelő Boldogasszony napján felkel, és kitekint barlangjából, hogy megnézzé, milyen az idő. Ha szép, derült és enyhe időt észlel, akkor visszamegy és folytatja az alvást, mert tudja, hogy még nincs vége a télnek, havas fürgeteg, csikorgó hidegek lesznek. Ha viszont hideg téli időt talál odakinn, kint marad, mert érzi, hogy rövidesen megnyílik az idő... Egy másik mondás szerint: *Ha Gyertyaszentelő előtt énekel a pacsirta, utána sokáig fog hallgatni.*

- ♦ Dorottya és Julianna napjáról (február 6. és 16.) az időjós mondóka így szól: *Ha Dorottya szorítja, Julian-na tágítja.* Ami az jelenti, ha február 6-

án fagyott, akkor rá tíz napra olvadni fog. Zsuzsanna napján, (február 19-én) megszólal a pacsirta. A Jégtörő Mátyás (február 24.) pedig arról nevezetes, *ha fagyot talál, elviszi, de ha nem talál jeget, majd csinál eleget.*

- ♦ Ha Gergely (március 12.) megrázza szakállát, akkor még áprilisban is havazni fog, Sándor, József és Benedek (március 18., 19. és 21.) viszont - mint tudjuk - zsákban hozzák a meleget. A Benedek-napi mennydörgés szárazságot, a Szent György nap (április 24.) előtti pedig havat hoz.

- ♦ A fagyosszentek: Pongrác, Szervác, Bonifác és Orbán (május 12., 13., 14., 25.) komoly lehűléseket szoktak hozni, ha a fagyosszentek napjai hidegek, hosszú ősz lesz; a nyári Pál napok (június 26. vagy 29.) után pedig megváltozik az idő, ahogy mondják: pálfordulás, idő fordulása. Ha Medárd napján (június 8.) esik, akkor negyven napig fog zuhogni. Mária napjától (szeptember 8.) ugyancsak csapadékos időszakra lehet számítani, Simon napja után (október 28.) viszont már hidegre fordul az idő, erre egy versike figyelmeztet: *Megérkezett Simon - Júdás, Jaj neked, te pőregatyás!* Ha Márton (november 11.) fehér lovon érkezik, akkor lehull az első hó, ha Erzsébet (november 19.) megrázza dunyháját akkor havazás várható, ha pedig Katalin (november 25.) kopog, Karácsony locsog, vagy fordítva.

Az előjelekből azonban nemcsak az időjárás változásaira, hanem az időjárással szoros kapcsolatban álló terméshozamra is következtethetünk, mivel a jó termés a kedvező időjárás függvénye. Ha például Benedek napján szép az idő, akkor jó lesz a gyümölcstermés, ha Húsvétkor esik, akkor sok búza terem. Az ellenkezőjére is vannak jelek, például, ha Nagypénteken esik az eső, akkor férges lesz a gyümölcs, a pünkösdi eső rossz búzatermést jelez, a

Barabás-napi esőtől pedig kifagy a szőlő.

- ♦ A gazdák Szent György napján (április 24-én) hajtották ki a jószágot a legelőre, mert akkorra már zöldül (kifakadt) a gyepek, és Szent Mihály napján (szeptember 29-én) hajtották be, mert utána már hidegre fordult az idő, jött a tél.

- ♦ András napja (november 30.) elsősorban varázsló nap, a kíváncsi lányok ezen a napon kívánják megtudakolni, ki lesz jövődebélijük, mikor fognak férjhez menni.

- ♦ Országosan ismert a Luca napi (december 13.) időjóslás. Luca napjától Karácsonyig minden nap feljegyezték az időjárást, ebből következtettek az elkövetkező év tizenkét hónapjának időjárására. Ugyancsak kedvelt a Luca-napi hagymakalendárium készítése. Egy nagy fej vöröshagymát négyfelé vágtak, és ízekre szedték. Kiválasztottak tizenkét szép gerezdet és mindegyikre kis sót szórtak. Megjelölték, melyik hónapot jelképezi, s tálcán vagy tepsin az óév utolsó napján a kemence tetejére tették. Másnap megnézték, melyiken olvadt el a só. Abban a hónapban sok lesz a csapadék, és amelyik száraz maradt, abban nem lesz eső.

A vidéki emberek, gazdák, időjárási megfigyeléseik helyességéről, esetleges következtetéseiről, nap, mint nap megbizonyosodhattak. Néhány ilyen népi időjárási előrejelzés valóságtartalmáról magunk is meggyőződhetünk. Karácsonykor (december 25. és 26.) Eugénia és István napján azt mondják, hogyha fekete a Karácsony, akkor fehér a Húsvét.

Tavaly fekete volt a karácsony, meglátjuk milyen lesz idén a Húsvét...

*Lejegyezte: Szűcs Gergelyné
2014. Bőjtelő havában (február hó)*

Túzok a 2014 év madara

Az "Év madara" program célja és küldetése olyan fajok vagy madárcsoportok társadalmi szintű bemutatása, melyek védelmében a lakosság egészének vagy egyes csoportjainak különösen fontos szerepe van.

Elterjedése: Az egykor összefüggő európai állomány feldarabolódott. Hazánkban az utóbbi évek felmérései szerint jelentős állományai csupán a Kisalföldön, a Duna-menti síkságon, a Nagy-Sárréten, a Bihari-síkon és a Hortobágy térségében maradtak fenn.

Állomány nagyság: A Kárpát-medencében az 1900-as évek elején legkevesebb 12 000 tűzok élt. Rendszeres felmérés csak 1969-ben indult meg, amikor 2 765 példányt regisztráltak. Napjainkban létszáma 1 500 egyed körül stabilizálódott.

Élőhely: A tűzok a nyílt területek madara. Legkedveltebb élőhelyei a gyepek, a lucernások, a gabonátáblák és ezek tarlói, illetve télen a repceföldek.

Költés: A hímek udvarlása – a dürgés – az időjárástól függően március végétől május elejéig, közepéig tart. A tyúkok fészkelésre leggyakrabban a gypet, a lucernát és az őszi búzát választják. Fészekalja általában 2, ritkábban 3, vagy 1 tojásból áll. A kakasok 4–6, a tyúkok 4 éves korukra válnak ivaréretté.

Táplálkozás: Tavaszi időszakban a kifejlett állatok tápláléká-

ban magvak, levelek, hajtások, bogarak, egyenesszárnyúak, hernyók, esetenként kismérsők, gyíkok, madárfiókák is megtalálhatóak. Télen kifejezetten növényevő, különösen kedveli a repce levelét. **Veszélyeztető tényezők és védelem:** Az elmúlt négy évtizedben a magyar tűzokállomány legfőbb veszélyeztetőjévé az élőhelyeiket felszámoló intenzív agrár-gazdálkodás, az ütközésveszélyes elektromos vezetékek, a fészekragadozó rókák, vaddisznók és kóbor kutyák elszaporodása vált. Védelmének első lépése az ivararányt rendkívül kedvezőtlenül átalakító vadászat (kakasok kilövése) korlátozása, majd teljes tilalma, végül az 1970-es védetté nyilvánítás volt. Hazánkban a tűzok jelenleg fokozottan védett madár, természetvédelmi értéke 1 000 000 Ft.

Az év fája 2014-ben a mezei juhar

A mezei juhar (*Acer campestre*) a szappanfafélék családjába tartozó faj.

A mezei juhar egész Európában közönséges; főleg az irtásokon, legelőkön feltűnő. A mezei juhar kisebb termetű, lombhullató fa, ritkán éri el a 10-15 méternél nagyobb magasságot. Koronája sűrű, szabályos gömbölyded, sokszor terebélyes. Kérge mélyen repedezett, apró pikkelyekben hámlik. A frissen levált pikkelyek helyén a kéreg narancsbarna, később vörösbarnára sötétül.

Szabályosan 5 karéjú, 4-8 centiméteres, hosszú nyelű levelei átellenesen állnak, a csúcsuk lekerekített, a szélük ép vagy

kevés tompa foggal tagolt. A levéllemez felül fénytelen sötétzöld, a fonákja világosabb, enyhén pelyhes. Termős és porzós virágai ugyanazon a fán, de külön, kevés virágot tartalmazó, laza, molyhos kocsányú bugákban nyílnak.

A tápanyagban gazdag vályog- vagy törmelékta-lajokon 800-900 méter magasságig

az ártéri erdőktől a karsztbokorerdőig a legtöbb erdőtürsülésben előfordul, de a legjellemzőbben az aljnövényzetben bővelkedő gyertyános tölgyesekben. Termőhelyi igényét tekintve rendkívül széles tűrőképességű. Jól viseli a téli fagyokat és a nagy meleget is. Zárt állásban is sűrű koronát fejleszt. Levelei karéjosak.

Termése ikerlependék, a két szárny egymással 180 fokban szöget zár be. Terjedését segíti a jó sarjazó képessége, ezért sok helyről szinte kiirthatatlan. Virágai áprilisban, a levélrügyek kipattanásával egy időben nyílnak. Levelei ősszel aransárgára sárgulnak. Jól esztergálható fájából főleg konyhai eszközöket és ültető szerszámokat készítenek. Díszfának is ültetik, ezért a városokban sem ritka.

Forrás: MME

Készítette: Szendrei Péter

www.granitsirko.hu

2213 **MONOR**, 4. számú főút 38. km, Ceglédi út 74.2700 **CEGLÉD**, Széchenyi út - Puskaporos u. sarok6000 **KECSKEMÉT**, Ceglédi út, Váci hegy 100.2144 **KEREPES**, 3. számú főút, HÉV állomás

Tel: 06 70 601 41 00

Tel: 06 70 601 41 07

Tel: 06 70 601 41 81

Tel: 06 70 601 41 82

AKCIÓ

Az akció 2014.03.01-től 2014.04.15-ig vagy visszavonásig érvényes, más kedvezménnyel nem vonható össze!
Minőségi sírkövek, kedvező áron!
KÉSZLETEN LÉVŐ SÍRKÖVEINK ÁRAIBÓL 10% KEDVEZMÉNY!

Megújult kínálatunkkal, kedvező árakon várjuk régi és új vásárlóinkat.

Tégla /Porotherm/

NF30 falazótégla	255Ft
NF38 falazótégla	320Ft
Válaszfaltégla	255Ft
Kisméretű tömör	60Ft

Zsalukő

15cm	270Ft
20cm	300Ft
30cm	390Ft
40cm	495Ft

Váci cement	3200Ft/q
Sóder	4000Ft/m ³
0,1 Homok	4000Ft/m ³
Sárga bánya homok	2500Ft/m ³

Betonvas 6mm, 8mm, 10mm, 12mm

Térháló 4x150x150

Zártszelvények

Szerkezeti cső ½", ¾", 1"

Fűrészelt fenyő fűrészáru nagy választékban.

Az itt felsorolt termékek csak kisrészét képezik a nálunk megtalálható árucikkeknek.

30000Ft feletti vásárlás esetén, 1,5 tonna súlyhatárig Tápiógyörgyén belül a szállítás ingyenes.

AKCIÓ

Soriplan rapid: Jól alkalmazható szerelőmunkákhoz, nyílászárók rögzítéséhez, lehorgonyzásokhoz, tiplik, tartóvasak stb. rögzítéséhez, valamint beton- és cementhabarcs-vakolat felületek utólagos, gyors javításához (kitörések, fészkek, egyéb hibahelyek), bel- és kültérben is. Használható váratlan vízbetörések, csőmeghibásodások – szakszerű kijavításig történő – azonnali hárítására is. Kitöredezett, rossz betonfelületek tartós felületi javítására.

4500Ft/zsák (a készlet erejéig)
Telefon: 06-53/383-085, 06-20/613-2093
Tápió TravelKft.
TÁPIÓ TÜZÉP
Tüzelő és Építőanyag TÁPIÓGYÖRGYE, TÁNCSICS M. ÚT 62.

 Web: www.tapiottravel.hu

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunk május elején jelenik meg.

A kéziratokat és a fotókat **2014. április 21-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Farsang az óvodában

Farsang az iskolában

Fotók: Csergő Ervin

Boldogházi

HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:

Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Búcsúzunk

Tamási Zoltán	(1947-2014)
Nagy Ferenc	(1955-2013)
Répási Jánosné	(1923-2014)
Konkoly Vilmos	(1922-2014)
Nagy Antal	(1919-2014)
Kispál Ferenc	(1926-2013)